Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 668
Marți 20 septembrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

DEPLIN SUCCES SOLILOR PĂCII!

Colectivul de muncă al gospodăriei agricole de stat Odobești, regiunea Galați, ca și ceilalți oameni ai muncii din țara noastră, a aflat cu bucurie de mesajul transmis de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej de pe bordul motonavei „Baltika". La toate cele 35 de brigăzi ale gospodăriei, muncitorii, tehnicienii și inginerii au citit cu adînc interes caldele cuvinte cuprinse în mesaj. Sîntem convinși că nobila misiune ce a fost încredințată delegației R.P. Romîne la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. ce se deschide marți 20 septembrie 1960 va fi îndeplinită cu cinste.

Mesajul adresat nouă, oamenilor muncii din uzine, șantiere, instituții și de pe ogoare, constituie o nouă expresie a hotărîrii cu care reprezentanții țării noastre se pregătesc a-și spune cuvîntul în apărarea păcii. Misiunea pe care o are de îndeplinit delegația țării noastre la O.N.U. — de a contribui la apărarea păcii, cel mai scump bun al oamenilor, este sprijinită cu ardoare de întregul nostru popor muncitor.

In aceste zile frumoase de toamnă colectivul de muncă al gospodăriei noastre este angajat în munca intensă de recoltare a celor 1.580 ha. de vie. Ne străduim să contribuim prin munca noastră, prin rezultatele dobîndite în producție, la întărirea economiei patriei noastre, convinși pe deplin că aceasta contribuie la întărirea păcii.

In aceste clipe gîndurile noastre se îndreaptă cu căldură și deplină încredere către delegația R.P.R. condusă de tov. Gh. Gheorghiu-Dej, care, alături de delegația U.R.S.S., condusă de tov. N. S. Hrușciov, alături de delegațiile celorlalte țări socialiste și de delegațiile tuturor țărilor iubitoare de pace își va spune la O.N.U. cuvîntul hotărît de pace și năzuința spre progres a poporului nostru.

Am dori ca delegația noastră să simtă în aceste clipe întreaga căldură a dragostei cu care urmărim de aci, din țară, rodnica ei activitate la O.N.U.

Noi lucrătorii G.A.S. Odobești sîntem hotărîți să închinăm rezultatele campaniei de recoltare din acest an în întregime păcii. De altfel una dintre cele mai bune brigăzi ale noastre condusă de tov. Savin Gheorghe a primit numele de brigada a 13-a a Păcii.

Iți asigurăm pe reprezentanții țării noastre care vor face cunoscută la O.N.U. voința de pace a poporului romîn că îi vom sprijini, mărindu-ne eforturile în muncă spre a obține succese care să ducă și mai mult la înflorirea patriei noastre scumpe.

CONSTANTIN CARA
directorul G.A.S. Odobești, regiunea Galați

Pentru o recoltă bogată de grîu în 1961

Cum a obținut G.A.S. Dragalina 3150 kg grîu la hectar pe 3755 ha.

Gospodăria agricolă de stat Dragalina, regiunea București, a reușit să demonstreze că este pe deplin posibil a se obține o producție bogată de grîu și pe terenurile unde de obicei clima este secetoasă, — dacă complexul de măsuri agrotehnice recomandate de știință este aplicat cu grijă.

Răspunzînd sarcinilor puse de partid și guvern în fața gospodăriilor de stat, G.A.S. Dragalina — mi-a spus tov. Triță Făniță, fostul director al acestei unități numit de curînd în funcția de director al Trustului Gostat București, — s-a străduit să dea an de an producții de grîu în continuă creștere. Astfel, în 1956 G.A.S. Dragalina a obținut 1.181 kg. grîu la ha, în 1957 cîte 1.863 kg. la ha, în 1958 de pe 4.300 ha. cîte 2.032 kg. la ha, în 1959 de pe 4.300 ha. 2.304 kg. la ha., iar în 1960 cînd aici s-au cultivat 3.755 ha. s-au obținut 3.010 kg. la ha., care aduse la STAS au dat 3.150 kg. grîu la ha. In ultimii 3 ani, G.A.S. Dragalina a predat statului 30.000 tone grîu din care peste plan 9.000 tone. Prețul de cost a fost în medie sub 450 lei tona, iar anul acesta sub 400 lei tona.

Cum reușește G.A.S. Dragalina să obțină producții ca cele de mai sus?

Trebuie subliniat în primul rînd că toate lucrările care se execută pe terenurile cultivate cu grîu, începînd de la pregătirea terenului pînă la recoltare, se fac aci în termeni optimi, aplicîndu-se o înaltă agrotehnică.

Au fost alese în general plante premergătoare bune. In toamna anului 1959, terenul a fost arat la o adîncime de peste 30 cm folosindu-se și scormonitoarele. După porumb, nu s-a mai putut ara la 30 cm, întrucît plugurile scoteau bolovani. Totuși, arătura n-a fost nici aici mai mică ca 26 cm. Pe 500 de ha. s-au arat chiar la peste 40 cm. adîncime.

In scopul fertilizării terenului, gospodăria încorporează superfosfat sub brazdă în cantitate de pînă la 400 kg. la ha. sau 30 de tone gunoi de grajd la ha. — ținîndu-se seamă de cerințele solului. Pe toate tarlalele înainte de semănat, s-a lucrat și cu discuitorul pentru ca pămîntul să fie bine mărunțit.

Gospodăria seamănă soiuri de mare productivitate rezistente la ger, secetă și cădere, care răspund la îngrășăminte și în general la o agrotehnică bună. Atît semănatul cît și lucrările de întreținere se execută în timpul potrivit, stabilit atît din practica gospodăriei cît și prin recomandările Stațiunii experimentale agricole Mărculești cu care gospodăria colaborează permanent.

Ca lucrări de întreținere în timpul iernii, pe îngheț, maiștrii de cultură din gospodărie s-au îngrijit să administreze grîului cîte 100 kg. azotat de amoniu la hectar. In primăvară, tarlalele semănate cu grîu au fost lucrate diferențiat. Pe 1500 de ha, s-a dat cu sapa rotativă, pe 800 de ha. cu grapa stelată, pe 700 de ha. s-au folosit tăvălugii canelați, iar pe alte 745 de ha. tăvălugi netezi urmați de grapă de mărăcini. Pe 200 de ha. care au fost mai îmburuienite s-au folosit ierbicide.

Recoltatul grîului se execută aci de obicei în 7-8 zile, înlăturîndu-se cu totul pierderile.

Anul acesta, arăturile adînci de vară au fost executate din timp, la o adîncime de peste 30 de cm. Pe 2.900 de ha, au fost încorporate odată cu arătura cîte 400-600 kg. superfosfat la ha., iar pe unele tarlale s-a dat gunoi de grajd — în total 350 tone. La lucrările de arături, tractoriștii din gospodărie au lucrat cu tragere de inimă întrecîndu-se unii cu alții, pentru a executa lucrări de cea mai bună calitate (aici există numai brigăzi de mecanizare completă). Merită a fi evidențiați tov. Stanciu Ion, Parpală Nicolae și Buga Ion care au obținut cele mai mari randamente zilnice pe tractor.

In vederea executării lucrărilor de însămînțări într-un termen scurt, între ei mecanizatorii au alcătuit și 10 cupluri a cîte 2 semănători, fiecare avînd astfel posibilitatea să realizeze și importante economii de carburanți și piese de schimb.

Potrivit planului de măsuri tehnico-organizatorice, înainte de semănat s-au executat două discuiri și grăpări. Al doilea discuit s-a făcut chiar în preajma semănatului la adîncimea de 6—8 cm. la care se îngroapă semințele.

Semănatul grîului a început în dimineața zilei de 17 septembrie și va dura pînă la 10 octombrie. După semănat, terenul rămîne neted ca în palmă, întrucît în urma semănătorilor sînt atașați tăvălugii.

— Muncitorii și tehnicienii gospodăriei, — mi-a spus tov. Triță Făniță, sînt hotărîți ca și în anul viitor să obțină rezultate cel puțin la fel de bune ca anul acesta la cultura grîului. Poate nu e lipsit de interes să fie subliniat, că în 1960 la G.A.S. Dragalina s-a realizat numai la grîu prin depășirea producției cu peste 3.000 tone, prin reducerea

(Continuare în pag. 4-a)

La ordinea zilei:

Urgentarea recoltatului pe terenurile destinate însămînțării grîului

Insămînțatul grîului a început în toate regiunile. Pe mari suprafețe, grîul va fi însămînțat după culturi de toamnă aflate în curs de recoltare. Terminarea însămînțării grîului în epoca optimă depinde, așadar, de buna desfășurare a recoltărilor. Este, de aceea, necesar să se acorde recoltărilor o atenție deosebită.

Rezultatele arată că, în general, recoltările sînt întîrziate. Pînă în prezent s-a recoltat floarea-soarelui în proporție de 36 la sută, sfecla de zahăr și cartofii în proporție de 22 și 21 la sută, iar porumbul în procent de 5 la sută. Suprafețele eliberate pînă acum sînt mult mai mici decît cele ce vor trebui însămînțate cu grîu după aceste culturi. Mult grîu va fi însămînțat după porumb. Or, în regiuni ca Ploești, Timișoara, Oradea, Galați și Constanța, recoltatul acestei culturi abia a început. Singure regiunile Craiova și București au obținut rezultate satisfăcătoare care sînt însă — subliniem — sub stadiul de coacere a culturii și capacitatea de lucru din cele două regiuni.

Cît privește floarea-soarelui, la recoltarea căreia s-au obținut rezultate mai bune, trebuie subliniat că pe lîngă regiuni ca Ploești și Craiova cu realizări meritorii sînt altele ca, de exemplu, Galații unde s-a recoltat sub 25 la sută din cultură. La cartofi, ritmul recoltărilor este nesatisfăcător mai ales în regiunile mari producătoare ca Stalin, Autonomă Maghiară, Cluj și Baia Mare.

Recoltarea culturilor tîrzii este numai o latură a problemei. Cealaltă latură — la fel de importantă — o constituie pregătirea terenurilor eliberate pentru însămînțările de toamnă. Or, nici în această privință lucrurile nu sînt mulțumitoare. Chiar și în regiunea Craiova unde recoltarea porumbului se apropie de 20 la sută, iar recoltarea florii-soarelui e pe terminate, se constată o mare rămînere în urmă la pregătirea pentru însămînțări a terenurilor eliberate.

Aceasta fiind situația se impune ca tehnicienii și inginerii agronomi să lucreze zi de zi în cîmp pentru a identifica toate prășitoarele ajunse la coacere care trebuie recoltate imediat, iar terenul eliberat și pregătit pentru însămînțări. Se va acorda prioritate recoltării culturilor de pe suprafețele destinate a fi însămînțate cu grîu. În scopul eliberării mai devreme a terenului este bine ca porumbul de pe aceste suprafețe să fie recoltat cu coceni. Pentru a se crea semințelor un bun pat germinativ, recoltarea culturilor tîrzii și ararea terenului de pe care s-a recoltat trebuie executate cu cel puțin 2 săptămîni înainte de efec-

(Continuare în pag. 4-a)

Conferința internațională pentru protecția plantelor

Vineri dimineața în sala de marmoră a Combinatului poligrafic „Casa Scînteii" au început lucrările celei de-a X-a conferințe internaționale de carantină și protecția plantelor.

Cuvîntul de deschidere a lucrărilor a fost rostit de Eugen Alexe, adjunct al ministrului Agriculturii, care a subliniat importanța cooperării internaționale în scopul apărării producției agricole împotriva dăunătorilor și bolilor.

In continuare, au fost prezentate referate privind starea fitosanitară din diferite țări.

Seara, participanții și invitații la conferință au vizionat filmele documentare „Gîndacul de Colorado", „Munții Retezat" și „Ciocîrlia", realizări ale studiourilor romînești.

Sîmbătă lucrările au continuat.

Au mai fost prezentate referate privind starea fitosanitară din diferite țări și în legătură cu analiza metodelor folosite și a acțiunii mijloacelor chimice de combatere a dăunătorilor și bolilor.

Delegația țării noastre a prezentat referate cu privire la îndeplinirea hotărîrilor celei de-a IX-a conferințe internaționale de carantină și protecția plantelor și influența bolilor și dăunătorilor asupra fenomenului de uscare intensivă a stejarului.

In cursul dimineții de duminică la secția de protecția plantelor au fost prezentate referate în legătură cu noutăți în teoria și practica problemelor de prognoză și avertizare a apariției dăunătorilor și bolilor plantelor cultivate. De asemenea s-au prezentat referate privind rezultate concrete în înlăturarea efectelor nedorite asupra biocenozei, în timpul aplicării metodelor de combatere a bolilor și dăunătorilor. La secția de carantină fitosanitară, referatele susținute au tratat probleme privind combaterea dăunătorilor de carantină, precum și în legătură cu munca serviciului de carantină și metodele de control și dezinfectare.

Lucrările conferinței continuă.

SĂ GRĂBIM RITMUL ÎNSILOZĂRII FURAJELOR

Paralel cu lucrările de recoltare a culturilor tîrzii și cele de semănat, în întreaga țară se continuă în această perioadă acțiunea de însilozare a furajelor. Acolo unde a existat o preocupare permanentă din partea organelor de partid și de stat, unde timpul prielnic și forțele și mijloacele de lucru au fost folosite cu chibzuială, realizările sînt bune. Așa, de pildă, pînă la data de 15 septembrie gospodăriile de stat și colective din regiunea București, reușiseră să însilozeze mari cantități de nutrețuri depășind sarcina de plan cu 16 procente, iar cele din regiunea Iași realizaseră 91 la sută din planul de însilozare. Rezultate satisfăcătoare în această acțiune au obținut și unitățile agricole de stat și cooperatiste din regiunile Craiova, Baia Mare, Constanța și Galați care pînă la data amintită mai sus realizaseră planul de însilozări în procente de 70—80 la sută.

Privită în ansamblu, pe întreaga țară, situația însilozării furajelor continuă însă să rămînă nesatisfăcătoare, în săptămîna trecută însilozîndu-se numai 519.975 de tone. Față de sarcina de plan totală, pe țară, pînă la 15 septembrie însilozările fuseseră executate în proporție de numai 65 la sută.

Mult rămase în urmă cu însilozarea furajelor sînt îndeosebi regiunile: Autonomă Maghiară, Hunedoara, Stalin și Cluj, care însilozaseră abia 17—29 la sută din plan. Cu slabe rezultate se desfășoară, de asemenea, însilozarea furajelor în gospodăriile agricole de stat. Pînă zilele trecute gospodăriile agricole de stat însilozaseră abia 60 la sută din cantitățile planificate, iar în cadrul Trusturilor regionale Gostat Stalin, Autonomă Maghiară, Pitești, Bacău, Craiova și Oradea, procentul realizărilor la această lucrare era de numai 36—46 la sută.

La baza rămînerii în urmă cu însilozările a regiunilor și Trusturilor Gostat menționate stă slaba organizare a muncii și incompleta folosire a forțelor și mijloacelor de lucru. Mai trebuie arătat, de asemenea, că în unele unități agricole din regiunile Galați, Timișoara, Suceava etc., se constată deficiențe serioase în ceea ce privește tehnica însilozării nutrețurilor. Astfel, în raioanele Bujoru și Berești din regiunea Galați, cantități importante de nutreț au fost băgate în gropi fără a mai fi tocate, iar în alte locuri tasarea furajelor nu se face în mod corespunzător sau se țin gropile neastupate zile întregi, lucru care duce la scăderea calității nutrețului însilozat și chiar la alterarea lui.

Avînd în vedere cele arătate mai sus, este necesar ca organele agricole regionale și raionale și toți ceilalți factori de răspundere din agricultură de la regiuni, raioane, comune și unități să ia neîntîrziat cele mai eficace măsuri care să ducă la intensificarea ritmului însilozărilor și la înlăturarea deficiențelor existente. Pentru aceasta este nevoie ca utilajul de tocat să fie folosit cu randament maxim prin organizarea lucrului în două schimburi.

De asemenea, este bine ca în regiunile unde s-a început recoltatul porumbului pentru boabe să se însilozeze cocenii în amestec cu alte nutrețuri mai suculente cum sînt frunzele și coletele de sfeclă, plantele cultivate în miriști, dovlecii, resturile din grădinile de legume, tăițeii de sfeclă, melasă sau să se facă saramurarea cocenilor.

Au început însămînțările

Despre munca și vrednicia membrilor gospodăriei agricole colective „Horia" din comuna Albeștii Bistriței, raionul Bistrița, regiunea Cluj, s-a vorbit de mai multe ori în ziare și la posturile de radio. Și acest lucru nu este de mirare: ei sînt cu adevărat buni gospodari. Pentru a obține și în anul viitor producții bogate, harnicii colectiviști avînd din vreme terenul pregătit și îngrășat, — și folosind din plin timpul favorabil, au trecut la semănatul cerealelor păioase de toamnă.

Fruntași la executarea acestei lucrări sînt comuniștii Ceoaza Ion, Jur Nicolae, Lazăr Agaftea, Jeican Ion, Baci Dumitru precum și tinerii U.T.M.-iști Bumb Ștefan, Oneț Damian, Handavid și alții.

JEICAN IONEL
corespondent

Pregătirile sînt gata

Gospodăria colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, s-a pregătit temeinic pentru campania însămînțărilor de toamnă. In acest scop au fost arate din vară toate suprafețele de teren eliberate de culturi. De asemenea, colectiviștii au schimbat la baza de recepție din Fetești cantitatea de 190 tone grîu procurîndu-și semințe din soiuri cu productivitate ridicată.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

Tractoriștii în ajutorul colectiviștilor

Tractoriștii din stațiunile de mașini și tractoare ale regiunii Timișoara dau în aceste zile un ajutor prețios gospodăriilor agricole colective în acțiunea de însilozare a furajelor.

Pînă de curînd, în întreaga regiune au fost recoltate și tocate mecanic peste 69.000 de tone de porumb pentru siloz. Tractoriștii din S.M.T.-urile Variaș, Deta, Arad, Gottlob și Orțișoara au recoltat și tocat cele mai mari cantități de furaje.

ILIE DOBRICI
corespondent

Arături adînci pe 13.000 de hectare

Gospodăriile agricole de stat din raionul Gătaia, au executat arături adînci pe mai bine de 13.000 de hectare și au împrăștiat pe ogoare 7.000 de tone de îngrășăminte naturale și chimice.

Paralel cu aceste lucrări, în gospodăriile agricole de stat din raionul Gătaia, au fost însămînțate aproape 200 de hectare cu rapiță.

ILIE RODEANU
corespondent

O consfătuire RODNICĂ

De curînd a avut loc în sala casei de cultură din comuna Ianca, raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, o consfătuire în legătură cu agrotehnica grîului. La această consfătuire au luat parte peste 400 de președinți de sfaturi populare comunale, președinți de gospodării colective, ingineri și tehnicieni din gospodăriile colective, gospodării de stat, S.M.T.-uri, activiști de partid și de stat și fruntași ai recoltelor bogate.

La consfătuire tov. Căpățînă Gherase, președintele sfatului popular raional, a prezentat un referat privind cultura grîului (rezultatele obținute în anul 1959—1960 și măsurile pentru viitor) după care au urmat discuții și propuneri.

Luînd cuvîntul, tov. Constantin Grigorescu, inginer șef la gospodăria de stat Sătuc, a subliniat că soiurile de grîu de mare productivitate s-au comportat mai bine și au dat producții cu 300—400 kg. la ha mai mari decît soiul raionat A-15.

Despre importanța însămînțării grîului după plante bune premergătoare și mai ales după leguminoase și despre însemnătatea tăvălugirii a vorbit inginerul Vasilescu Laurențiu de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Surdila Găiseanca. El a propus — printre altele — să se mărească suprafețele ce vor fi însămînțate cu leguminoase și să se însămînțeze cel puțin 40 la sută din suprafața destinată grîului de toamnă cu soiuri de mare productivitate.

Inginerul Danilescu Marcel de la gospodăria colectivă Oprișănești a accentuat foarte mult în cuvîntul său asupra lucrărilor de pregătire a solului și asupra respectării timpului optim de însămînțare. Prin faptul că la gospodăria colectivă din satul Oprișănești s-a dat o deosebită atenție lucrărilor de pregătire a solului, iar grîul s-a însămînțat între 12 septembrie—10 octombrie s-a obținut o medie de 1.788 kg. la ha., deși timpul nu a fost destul de prielnic.

A urmat apoi la cuvînt tov. Pătărlăgeanu Gheorghe, președintele gospodăriei colective din comuna Batogu. El a arătat că laboratorul din Brăila întîrzie cu trimiterea probelor de semințe de grîu, iar mecanizatorii de la S.M.T. Ianca nu au pus la punct semănătorile, deși în curînd va începe însămînțatul grîului. În continuare, a propus ca brigăzile de tractoare să răspundă de producția din cadrul gospodăriei colective unde lucrează. Totodată el s-a angajat, în numele gospodăriei colective, să obțină în anul 1961 o producție de 1.800 kg. grîu la ha. de pe întreaga suprafață ce va fi cultivată.

Tov. Luca Ștefan, directorul S.M.T.-ului Făurei, a vorbit despre importanța condiționării semințelor ce vor fi însămînțate în această toamnă. În același timp a propus ca gospodăriile colective să fie sprijinite și cu selectoarele care se găsesc la bazele de recepție deoarece stațiunile de mașini și tractoare nu au selectoare suficiente.

După ce a fost prezentat planul de măsuri cu privire la desfășurarea campaniei agricole de toamnă a luat cuvîntul tov. Găzdoiu Stan, secretar al comitetului regional de partid Galați, care a făcut o serie de recomandări în lumina documentelor elaborate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. Printre altele, tov. Stan Găzdoiu a recomandat participanților la consfătuire să depună toate eforturile pentru obținerea producțiilor stabilite în planul de măsuri, insistînd îndeosebi asupra sarcinilor pe care le au G.A.S.-urile și S.M.T.-urile în executarea însămînțărilor de toamnă la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice.

ION BELCIUGAN
corespondent

La S. M. T. Brînceni

La S.M.T. Brînceni, raionul Alexandria, au fost terminate noile blocuri muncitorești — pe care le vedeți în fotografie — cuprinzînd în total 24 de apartamente.

NOI OGOARE UNITE

Toma Gheorghe S-A DUMIRIT

102 familii. Da, una sută două familii de întovărășiți din comuna Văleni, raionul Roman, au trecut în acest an pînă acum la gospodăria colectivă. De ce au trecut aceste familii de la întovărășire la gospodăria colectivă? Să-i întrebăm pe unii dintre ei de ce au făcut acest pas.

— Bădie Mihai (e vorba de Mihai Grădinaru), de ce-ai trecut mata de la întovărășire la colectivă?

— E simplu ca bună ziua, tovarășe. Vreau să trăiesc mai din belșug...

— Dar dumneata, nene Dumitre? (aci ne răspunde Dumitru Cobzaru).

— Am văzut că cei care-s la colectivă, îs mai îndestulați.

Comunistul Asandei, președintele gospodăriei colective, care era de față mă trage mai aproape de el și cu veselie în glas îmi șoptește la ureche: „Intrebați-l și pe Toma Gheorghe".

Toma, care sta mai aproape de ușă, rezemat cu umărul drept de perete, parcă ghicise că despre el a fost vorba. Cu priviri cătătoare se uită în dreapta și în stînga. In încăpere se făcuse liniște. Privirile tuturor erau îndreptate spre „colțul" lui Toma. Cu toții așteptau parcă să audă aceleași vorbe: „De ce te-ai înscris bădie Toma în colectivă?". Deodată însă tăcerea fu „ruptă" de un colectivist:

— Cu el e o poveste mai lungă. Așa cam de vreo... 2 ani.

— Zii măi Toma. Da' spune-o pe aia cu avansul din anul ista al lui Hăisan, se băgă altul în vorbă.

Din fire, Toma, nu-i vorbăreț. Așa că de la el n-am aflat prea multe. Dar să relatăm faptele așa cum s-au petrecut în urmă cu cîtăva vreme, atunci cînd la Văleni s-a împărțit avansul de 40 la sută.

...Inceputul lui august 1960. La colectiva din Văleni se împart avansurile de 40 la sută. Cinstea de a lua cei dintîi avansul se face colectiviștilor cu mai multe zile-muncă. La rînd trec colectiviștii Martin Oprea, Lazăr Bostan, Gheorghe Iacob... Ii vine rîndul și lui Vasile Hăisan. Pentru 290 de zile-muncă lucrate pînă la 1 august primește: 580 de kg de grîu, 240 de kg de orz, 150 de kg de legume, 140 de kg de ovăz, brînză, lînă...

...Pe ulița mare a Vălenilor, două care încărcate scîrțîiau sub povara sacilor. Se opresc în fața casei lui Hăisan. La poartă îi întîmpină nevasta și cei doi copii. Hăisan nu se grăbește să tragă carele în ogradă, parcă înadins să-l vadă vecinii lui, care, cei mai mulți, sînt întovărășiți. Mai mult dorea să-l vadă întovărășitul Toma, care stă peste drum de casa lui.

— Măi nea Hăisane, da' deschide o dată poarta să descărcăm, că ne mai așteaptă și alți colectiviști să le cărăm bucatele acasă, îi zise deodată un căruțaș.

— Mai stai mă, să-mi aprind o țigară.

După ce s-a convins că Toma, care stătea după ulucă îl văzuse, Hăisan deschise poarta și trase carele în ogradă. Nu intră bine în curte și se auzi strigat:

— L-ai luat, Hăisane?

— Luat.

— Cît mă?

— Păi așa una peste alta, vreo 1.100 de kg.

— Stai bine și în ăst an cu de-ale gurii, îi mai zise Toma apropiindu-se de el.

— Asta-i abia începutul, colo la iarnă mai aduc acasă încă vreo 2—3000 de kg de cereale. Da' tu cît ai luat măi Toma la întovărășire?

— Las c-am să-ți spun. Dacă vrei ți-oi ajuta la descărcat...

După descărcatul grîului cei doi vecini au stat amănunțit de vorbă. Hăisan i-a vorbit pe îndelete lui Toma despre munca în gospodăria colectivă.

— Uite, acum la avans, i-a spus el, între altele, numai grîu ni s-a dat cîte 2 kg la ziua-muncă. Am scos grîu bun în anul ista, măi Toma. In medie peste 2.000 de kg la hectar de pe cele 100 semănate. De aia și avansul îi bun. Dar voi cît ați scos la întovărășire?

— Mai puțin ca voi cu vreo 5-600 kg la ha.

— Bună producție, dar noi v-am întrecut. E și firesc. In gospodăria colectivă se muncește mai bine, mai organizat. Aici poți să aplici așa cum trebuie agrotehnica. Noi, la colectivă am arat adînc pămîntul în care am pus grîul, i-am dat sămînță din aia bulgărească, cum i se spune; în primăvară am plivit de mai multe ori, și pe deasupra am mai împrăștiat și niște prafuri din alea chimicale. Iar în curînd la semănat o să băgăm în pămînt numai sămînță din soiuri productive.

— Vezi, a continuat să povestească Hăisan, înainte de mă înscrie în gospodăria colectivă eu aveam tot atît pămînt ca și tine. Am făcut bine cînd am trecut la gospodărie. Nu-s decît de 3 ani colectivist dar pot spune că în vremea asta am dus acasă atîtea bucate cît n-am strîns în 6 ori 7 ani la un loc cînd lucram de unul singur. Și apoi, uită-te la mine, la nevastă și la copii. Toți sîntem bine îmbrăcați. Despre de ale „gurii" cum spui tu, nu mai vorbim.

— Tu Hăisane trebuia să te faci vorbitor că tare bine știi să le mai spui, l-a întrerupt Toma.

— Păi doară ăsta-i adevărul.

Acum să fim drepți. Fă și tu socoteala. În întovărășire trăiești mai bine ca înainte, cînd erai individual. Da spune-mi, te poți tu potrivi cu mine sau cu oricare alt colectivist la bucate, la îmbrăcăminte și la bani? Că și din ăștia am luat vreo două miișoare pînă acum, în ăst an...

Discuția aceasta i-a trezit lui Toma gînduri mai vechi. Pentru că ce-i drept, e drept! De multe ori cînd a trecut pe lîngă lanurile colectivei și-a dat el seama că colectiviștii au recolte mai bune decît întovărășiții. Greu nu i-a fost să se lămurească de ce se întîmplă așa, căci a văzut cum în gospodăria colectivă treaba se face cu mai multă rînduială, — agrotehnica se aplică mai din plin. Și a mai văzut Toma și altceva în afară de recoltele mult mai bogate. Anume, că colectiviștii, deși gospodăria lor e înființată numai din 1957, au agonisit o frumoasă avere obștească: vreo 120 de animale, din care 45 vaci cu lapte, peste 60 de porci mari, oi, păsări, au ridicat multe construcții, precum și faptul că unii consăteni de-ai lui, cum sînt Grigore Dram, Andrei David, Vasile David și alții, de cînd sînt colectiviști și-au făcut case noi, mulți și-au cumpărat aparate de radio, mașini de cusut și cîte altele.

Cîteva zile în șir, toate aceste gînduri l-au frămîntat mult pe Toma: „Agrotehnică, recolte bogate, muncă rînduită, bucate multe numai la avans, case noi, aparate de radio, oameni bine îmbrăcați, colectivă... Trebuie, trebuie neapărat să iau o hotărîre", își zicea deseori Toma Gheorghe.

...La cîteva zile după discuția lui Toma cu Hăisan, colectiva din Văleni, raionul Roman, a ținut adunare generală. La ordinea de zi a fost un singur punct: Discutarea cererilor întovărășiților care ceruseră să fie primiți în colectivă. Cererea lui Toma a fost prima. Au urmat apoi și a lui Mihai Grădinaru, Dumitru Cobzaru...

GH. BACIU

Din nou la Călăraşii Vechi

Stăm ciuciţi în camion, pe platformă, pînă ieşim afară din Călăraşi. Dacă am trecut de barieră, în cîmp, călcăm regulile circulaţiei şi ne ridicăm în picioare. Şoferul a intrat pe un drum lateral printre lanuri dese şi nesfîrşite de porumb.

N-am mai fost la Călăraşii Vechi de şase ani. Se împlinesc în iarnă. Arunc priviri curioase în jur. Acum, la sfîrşit de vară, ai ce vedea; lanurile de porumb se apleacă în adierea vîntului şi sub povara rodului. Iată, trecem peste un canal principal de irigare.

Lîngă mine colectiviştii Ene Nicolae şi Petcu Nicolae îmi citesc pe chip surprinderea.

— E nou. De-abia de un an. Avem mare folos de pe urma lui.

Spre asfinţit, soarele se coboară pe nesimţite. Zăpuşeala de peste zi am uitat-o. Camionul înghite distanţa apropiindu-ne de sat.

— Aici e orezăria, 60 de hectare. La Ciocăneşti mai avem încă 40 de hectare. A crescut frumos, bată-l norocu'.

— Dincolo e grădina. Avem 26 de hectare irigate, başca 14 neirigate, adăugă Petcu.

— Şi porumbul e frumos: îmi spun eu părerea. Ene dă din mînă cu subînţeles. Ceilalţi rîd veseli.

— Ce nu să există! apreciază tot el. Zicea nea Aur c-avem parcele şi de 4.000 de kg. la hectar. Aur Baicu e preşedintele.

— Da ce, la grîu am ieşit altfel? se iţeşte cineva şi alte glasuri îl susţin. E cea mai bună recoltă din cei zece ani de cînd sîntem colectivişti. E ceva să obţii pe 580 de hectare peste 2.200 de kg. la hectar. Păi nu? Exclamă tot el satisfăcut.

În sfîrşit camionul apucă pe o alee frumos mărginită de pomi. In faţă se aliniază construcţiile gospodăriei: fermele de animale, magaziile şi remizele. Cîte s-au schimbat. Pe atunci colectiviştii aveau doar două grajduri, acum desluşesc nu mai puţin de cinci. Iată şi două maternităţi, două saivane de cărămidă, coteţe de păsări, o magazie de beton de toată frumuseţea.

La sediu îl întîlnesc şi pe Aur Baicu, preşedintele. Abia s-a întors de pe cîmp. Îl cercetez din ochi: înalt, vînjos, cum îl ştiam. Poartă un costum de vară bine lucrat.

— Treburi multe, nea Baicule.

— Cu fiecare an mai multe. Am crescut bine de cînd n-ai mai fost pe la noi. Comuna e colectivizată din 1957. Acum lucrăm peste 2.000 de hectare. Începem să facem cultură irigată. Anul ăsta pe 175 hectare, la anul pe 250 ha.

— Am văzut orezăria şi grădina, spun eu. Preşedintele mă completează nu fără bucurie în glas:

— Mai avem 50 de hectare de porumb irigat şi alte 40 ha. cu sfeclă de zahăr. Ba avem şi o leacă de vie: 27 de hectare, din care 17 ha. au şi intrat pe rod.

— De livadă i-ai spus lui tovarăşul? îl întrebă Mişu Barac, secretarul organizaţiei de partid, care se apropiase de noi. Avem şi 21 hectare de livadă. E ceva aici la noi, în ini-

Carnet REPORTER

ma Bărăganului să ai mîndreţe de pomi şi vie nobilă.

— Cu zootehnia cum staţi? duc eu mai departe firul discuţiei.

— Nu stăm chiar rău, răspunse Mişu Barac. Am ajuns la 90 de vaci de lapte, 222 de porcine, din care 80 de scroafe, avem o turmă de 1.365 de oi şi 130 familii de albine. Porcii îi creştem pînă toamna în baltă. Să vedeţi ce frumoşi sînt. Vacile sînt din rasa roşie de stepă, din prăsila noastră. Obţinem peste 2.500 litri de lapte în medie anual de la fiecare. De acum înainte, zootehnia va ocupa locul central în dezvoltarea noastră. Construcţiile le-aţi văzut?

— Le-am văzut. Frumoase, trainice. Gata să nu recunosc locurile.

Mişu Barac îşi continuă ideea.

— Mai construim, acum terminăm o maternitate de scroafe, un grajd şi o hală pentru pui. Colectiviştii cu care aţi venit în camion au fost în baltă la tăiatul lemnului. Dacă lemnul e mai ieftin şi construcţia revine la un preţ mai mic.

— Am observat pe unde am trecut case noi. Cam cîţi colectivişti s-au apucat de treaba asta?

Îmi răspunde Aur Baicu.

— Trei sferturi din colectivişti şi-au făcut case noi, de zici că-s din Călăraşi. Acum şase ani nu ştiu dacă erau mai mult de două aparate de radio în sat. Acum sînt cu duiumul. Să vedeţi alta: la noi nu s-a pomenit să-şi cumpere cineva bicicletă. Părea fără rost. Acum îngrijitorii vin la ferme pe biciclete. Pînă şi paznicii se duc pe cîmp pe bicicletă.

— S-au schimbat mult oamenii, subliniază Mişu Barac. În primii ani aveam greutăţi. Nu ne ajungeau două luni ca să tăiem 300 de hectare de porumb. Acum colectiviştii vin zi de zi la lucru. Sîmbăta şi duminica îi ducem cu maşina la Călăraşi la film. Copiii colectiviştilor îşi petrec ziua la grădiniţă.

— Cînd eram noi copii, îl întrerupe Aur Baicu băteam praful uliţelor, murdari şi flămînzi că părinţii erau pe cîmp. Cei mai măricei trebuiau să aibă grijă de 3-4 fraţi mai mici. Asta era copilărie? Astăzi copiii colectiviştilor noştri ştiu să scrie şi să citească încă înainte de a intra la şcoală. Pe noi cine să ne fi învăţat? Părinţii noştri, bieţii de ei, erau cu toţii analfabeţi. Aşa era în trecut, în Călăraşii Vechi. Cu fiecare an ştergem ultimele rămăşiţe ale trecutului.

— Am văzut o construcţie mare, neterminată, cum vii spre sediu...?

— E construcţia căminului nostru cultural, mă lămureşte Mişu Barac. O să aibă sală de spectacole cu 450 de locuri, bibliotecă, săli de lectură şi repetiţie etc. Ne costă peste 400.000 lei. Îl ridicăm din fondurile proprii ale colectivei.

— O să fie al doilea din regiune, precizează mîndru Aur Baicu.

— Şi care-i primul?

Mişu Barac şi Aur Baicu se privese între ei, apoi izbucnesc în hohote de rîs.

— Nici noi nu ştim care-i primul da' cine ştie, poate că o să fie al nostru pînă la urmă. Mai ştii?

Am admis, rîzînd alături de ceilalţi că este o alternativă cît se poate de posibilă.

LUCIAN CURSARU

GHICITORI

Are rît dar nu-i purcel,
Poartă lanţ dar nu-i căţel,
Are coarne, dar nu-i taur
Şi-unde rîmă scoate aur.

PLUGUL

Calul ăsta cam bondoc,
Soarbe gaz şi scuipă foc,
Apoi vara din copită,
Clădăreşte munţi de pită.

TRACTORUL

In spinare, nea Andrei,
Poartă-un cîrd de porumbei
Care toamna, mai cu seamă,
Zboară-n stoluri către cramă.

STRUGURII

Cine-i pruncul ţuguiat
Dichisit şi îmbăiat,
Care iarna doarme afară,
Trezindu-se-n primăvară?

BOBUL DE GRIU

La grădiniţa de copii

La grădiniţa cu orar redus din comuna Dulceşti, raionul Roman, educatoarea Moroşanu Ştefania le povesteşte copiilor basmul „Cel trei urşulei".

Foto: D. CONSTANTINESCU

CĂRŢI

Vanda Vasilevskaia: „În lupta cea grea"

E.S.P.L.A. — CARTEA RUSA

Vara anului 1925. În Polonia burghezo-moşierească şomajul e în floare; uzinele nu mai lucrează decît trei-patru, uneori chiar două zile pe săptămînă. Foametea şi mizeria cutreieră cartierele muncitoreşti. Deputaţii ţărănimii cer tot mai stăruitor înfăptuirea reformei agrare. Ţara este bîntuită de foamete, de valuri de greve. Sugrumată de datoriile făcute în străinătate, Polonia se află la cheremul capitaliştilor germani, francezi, belgieni. În ţară domneşte o sîngeroasă teroare albă. Îndărătul zidurilor închisorilor deţinuţii mor cu sutele, alţii cad seceraţi în faţa plutoanelor de execuţie. Guvernul sporeşte fondurile pentru poliţia de ordine şi cea secretă, construieşte noi închisori. Dictatura militară crede că în felul acesta va putea stăvili lupta plină de abnegaţie a comuniştilor, a maselor muncitoreşti şi ţărăneşti.

Provocarea este arma la care recurge cel mai adesea guvernul poliţist. Denunţătorii, agenţii secreţi, împînzesc localurile, cartierele, uzinele, cozile la care se aşează şomerii. Şi în Partidul Comunist, care luptă în ilegalitate, reuşesc să se infiltreze provocatori. Odată strecuraţi aici ei dezvăluie poliţiei acţiuni ale partidului, provoacă arestarea celor mai bune cadre. Pătrunzînd în organizaţiile muncitoreşti, ei le descompun, paralizează orice acţiune de luptă, împrăştie veninul neîncrederii şi nesiguranţei.

Partidul însă descoperă şi pedepseşte pe aceşti provocatori.

Nuvela „In lupta cea grea" înfăţişează tocmai un asemenea episod. Trei comunişti au primit sarcina să lichideze pe provocatorul Cechnowski, strecurat în partid de mai mulţi ani şi care provocase arestarea a zeci de comunişti şi simpatizanţi. Dar în ziua în care aceştia trebuie să înfăptuiască acţiunea de pedepsire a provocatorului, se produce o nouă trădare. Cei trei comunişti sînt întîmpinaţi, în locul unde trebuiau să-l găsească pe Cechnowski. de agenţii poliţiei secrete. Pe străzile Varşoviei începe o luptă inegală din care cei trei comunişti caută eroic să se salveze.

Provocatorul îşi va primi însă pedeapsa meritată nu peste mult timp.

După cum ne mărturiseşte însăşi Vanda Vasilevskaia toate faptele cuprinse în această nuvelă sînt autentice, toţi oamenii amintiţi au existat în realitate şi poartă adevăratul lor nume.

Nuvela „In lupta cea grea" ne dezvăluie cu multă forţă dramatică chipul luminos, fermitatea şi devotamentul faţă de cauza revoluţiei a comuniştilor, a celor mai buni fii ai poporului polonez.

L. C.

De 4 ori mai multe cadre didactice

Ca şi în celelalte sate şi oraşe ale patriei noastre, în comuna Ciocile — raionul Călmăţui la deschiderea anului şcolar 1960—1961 fiecărui copil i s-au dat în mod gratuit manualele şcolare. De pregătirea elevilor din această comună se ocupă acum de patru ori mai multe cadre didactice decît în 1930. Toţi copiii au azi posibilitatea să înveţe şapte clase elementare.

Din activitatea sindicală în unităţile agricole

In colaborare cu consiliul gospodăriei

Gospodăria agricolă de stat Peştera e tînără. A fost înfiinţată abia în 1957. În cei trei ani de activitate gospodăria şi-a încheiat cu beneficii bilanţurile anuale fapt ce i-a permis să se dezvolte mult. O mare dezvoltare a luat sectorul zootehnic care se bucură de o bună apreciere din partea unităţilor din jur care-şi procură animale de producţie din gospodăria noastră.

Fruntaşă pe sectorul zootehnic se află de mai multă vreme ferma de taurine. Sectorul zootehnic a fost în permanenţă în atenţia factorilor de răspundere din gospodărie.

Comitetul sindicatului, de pildă, a dat o mare atenţie mobilizării îngrijitorilor să ia parte la întrecerea socialistă pentru aplicarea celor mai înaintate metode de creştere a animalelor şi sporirea continuă a producţiei.

În colaborare cu consiliul gospodăriei şi sub conducerea organizaţiei de partid, comitetul sindicatului a desfăşurat o susţinută muncă politică şi în rîndul muncitorilor din sectoarele vegetal şi mecanic. Obiectivul principal al întrecerii muncitorilor din aceste sectoare a fost sporirea producţiei de furaje pe unitatea de suprafaţă şi reducerea preţului de cost al furajelor — condiţie importantă pentru realizarea şi depăşirea producţiei planificate de lapte şi carne. Ca urmare a muncii tuturor muncitorilor, inclusiv a celor din sectorul vegetal şi a mecanizatorilor, la lapte, de exemplu, s-au realizat an de an producţii mari şi preţuri de cost reduse. În 1957 s-au obţinut pe cap de vacă 3.445 de litri de lapte, în anul următor 3.850 de litri, iar anul trecut 3.860 de litri. În această perioadă preţul de cost a înregistrat, în ordine, valorile 1,26 lei, 0.96 lei şi 0.95 lei. Se înţelege că acestea sînt cu mult sub preţul de cost planificat.

Planul de lapte pe 1960, fixat la 4.000 de litri pe cap de vacă furajată, va fi depăşit cu cel puţin 50 de litri. Noi aveam posibilitatea ca şi în anii trecuţi să ajungem la o producţie de 4.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. N-am ajuns la această producţie din pricină că la începutul anilor, în lunile cînd animalele erau în stabulaţie, nu se acorda destulă atenţie producţiei de lapte socotindu-se că eventualele rămîneri în urmă vor fi înlăturate în lunile de vară cînd vacile sînt scoase la păşune. La începutul anilor planul lunar nu se îndeplinea, iar preţul de cost era ridicat din cauză că nu se foloseau din plin furajele însilozate. Toate deficienţele anilor trecuţi care — după cum arată producţia obţinută şi preţul de cost realizat — nu erau prea mari au fost analizate la începutul acestui an în consiliul G.A.S. şi în şedinţă sindicală pe gospodărie, scoţîndu-se în evidenţă cauzele nerealizării unei producţii de 4.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Trăgînd învăţăminte din lipsurile trecute, gospodăria a defalcat planul pe fiecare om, sarcinile de producţie pe fiecare vacă. În hrana vacilor am folosit în cantităţi sporite suculentele şi în special porumbul însilozat. Astfel, în stabulaţie, am administrat furaje valoroase şi ieftine ca porumb siloz, borhot de sfeclă, fînuri de calitate, şroturi etc.

Comitetul sindicatului împreună cu consiliul G.A.S. s-au preocupat şi de întocmirea şi respectarea riguroasă a programului de lucru care are o influenţă deosebită în metabolismul animalelor. După cum se ştie, orice abatere de la programul de furajare, adăpare, îngrijire corporală, fixat animalelor prin reflexe, duce la tulburări care se răsfrîng asupra producţiei de lapte care scade simţitor şi se menţine multă vreme sub cea normală.

Permanentizarea îngrijitorilor a constituit, de asemenea, o grijă a comitetului sindicatului. Ca urmare a acestei griji, avem îngrijitori ca Bogdan Nicolae, Ion Creţu şi Călin Dumitru care lucrează ca mulgători încă de la înfiinţarea gospodăriei. Ei cunosc la perfecţie materialul cu care lucrează şi au o bună pregătire profesională fiindcă au urmat an de an cursurile de minim zootehnic. În plus îngrijitorilor li s-au ţinut conferinţe cu caracter tehnic în care s-a insistat pe avantajele metodelor avansate ca mulsul vacilor la ore fixe, respectarea riguroasă a masajului în trei etape, spălarea ugerului iarna cu apă caldă şi vara cu apă rece, adăparea vacilor la ore fixe şi în mod deosebit plimbarea obligatorie a lor, indiferent de starea timpului.

Munca comitetului sindicatului şi a consiliului G.A.S. care, sub îndrumarea organizaţiei de partid din gospodărie, s-au ocupat în permanenţă de sectorul zootehnic îndeosebi de muncitorii care lucrează în acest sector şi pentru acest sector, a fost rodnică.

In primul semestru al anului s-au obţinut pe cap de vacă furajată peste 2.000 de litri de lapte şi un preţ de cost care ne permite ca pe întregul an să obţinem laptele sub preţul de cost planificat. Legată permanent de nevoile producţiei, activitatea comitetului nostru sindical contribuie la îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul partidului în privinţa sporirii producţiei de lapte.

C. IEFTIMIE
brigadier zootehnic la G.A.S. Peştera reg. Constanţa

Sîntem fericiţi, bogaţi...

Cu case joase ascunse în pîlcuri de salcîmi, cu case aproape în întregime acoperite cu pămînt şi cu paie, cu geamuri mici a cîte unul sau doi ochi, aşa arăta satul Topraisar, un sat ca oricare altul pe atunci cu boli, mizerie, frica zilei de mîine. Pe margini, se înălţau cîteva conace ca o sfidare. Erau moşierii Octavian Banciu şi Maria Tocilescu cu 600 de hectare, în altă parte, la un capăt opus Nelu Banciu şi Gh. Banciu cu 400 de hectare, şi alţii ca ei cu cefile groase şi buzunarele doldora de bani. Toţi aceştia nu aveau decît o singură preocupare: braţe de muncă cît mai ieftine şi strîngerea de averi cît mai mari. Dar toate astea au apus.

Acum faţa satului Topraisar e alta. Şoseaua asfaltată ce duce de la Constanţa la Negru Vodă, străjuită de două rînduri de copaci trece azi printr-un alt Topraisar.

Cel ce-a străbătut aceste meleaguri cu 16 ani în urmă, rămîne surprins. Dar unde-s casele vechi?

Străzi drepte, trotuare, părculeţe de toată frumuseţea.

Case mari, din cărămidă, cu faţade elegante, cu ferestre meşteruite cu ciment în diferite culori, cu balcoane, cu antene, case învelite cu tablă sau ţiglă, cu grădini de flori.

Într-o livadă întinsă de pomi tineri, sînt orînduite casele tip ale muncitorilor din G.A.S. Topraisar. Acum de-a lungul şoselei se aliniază garduri, podeţe văruite, panouri cu desene colorate şi atractive, reclame şi firme, lumină electrică pe uliţe şi în case. Discutăm cu Ionus Caiali, preşedintele gospodăriei colective, care ne-a arătat atîtea lucruri şi ne-a povestit atîtea realizări minunate. Oamenii noi din Topraisar educaţi de partid, au electrificat comuna, au construit două şcolii noi şi frumoase şi finisează prin muncă voluntară căminul cultural cu sală de spectacole cu 700 locuri. Topraisarul are de asemenea dispensar medical cu 3 medici, cu serviciu stomatologic, o casă de naşteri, un dispensar veterinar, magazine. Dar ce n-are Topraisarul? Două restaurante moderne, o fabrică de sifoane, o moară cu motor, piaţă, chioşcuri. S-au construit peste 140 case noi. În comună sînt 260 aparate de radio, plus cele 3 staţii de amplificare care au de asemenea numeroşi abonaţi.

Un loc de frunte în înfrumuseţarea comunei l-a ocupat munca voluntară. Numai în acest an s-au prestat 13.000 ore muncă voluntară. S-au făcut în comună 1.120 m.l. de gard tip cu stîlpi de cărămidă şi plăci din sîrmă împletită, s-au pavat 8.000 m.p. de trotuar. Pe comună, s-au strîns 25.000 kg. de fier vechi care s-a trimis industriei. Munca culturală cunoaşte o nemaipomenită ascensiune. Cele 4.500 volume satisfac cerinţele cititorilor din cele 17 biblioteci de casă ca şi de la centrul bibliotecii săteşti. Căminul cultural are un cor de 140 persoane, un adevărat ansamblu cu care a prezentat 8 spectacole în deplasare prin comunele vecine, o echipă de dansuri romîneşti, o echipă de dansuri tătare, două echipe de teatru avînd acum în repertoriu piesele „Într-o seară de toamnă" şi „Şoimul".

„Belşug, bogăţie şi voie bună", aşa se intitulează programul brigăzii artistice a căminului cultural care repetă acum ca să poată inaugura noul cămin cultural, un adevărat palat al culturii.

CONSTANTIN MOCANU
corespondent

ŢEPI

Noua gospodărie colectivă din Frumuşani, raionul Vidra, are şi o baltă care va deveni crescătorie de peşte.

Colectivistul surîzînd
De pe acum întrezăreşte
Că nu-i departe ziua cînd
Va zice: „Are balta peşte!".

V. F.

Un nou dispensar sătesc

In comuna Peretu, regiunea Bucureşti, a fost dat în folosinţă un nou dispensar, cel pe care-l vedeţi în fotografie, prevăzut între altele şi cu secţii de medicină generală, pediatrie şi stomatologie.

Proiectul noului Statut al Sindicatelor

O nouă dovadă a grijii pentru om

Colectivul de muncă al gospodăriei noastre a primit cu mult interes proiectul noului Statut al Sindicatelor din ţara noastră. Fiecare capitol al proiectului — de la cel care precizează modul de primire a membrilor în sindicat, drepturile şi îndatoririle lor, pînă la folosirea fondurilor şi bunurilor materiale ale sindicatelor, — reflectă largul democratism asigurat oamenilor muncii, posibilitatea de a li se asigura condiţii de muncă şi de trai din cele mai bune.

Proiectul noului Statut stăruie între altele, asupra faptului că orice membru de sindicat poate să participe la dezbaterea tuturor problemelor muncii sindicale în adunările sindicale, să fie ales în organele de conducere ale sindicatelor, să critice în adunările şi conferinţele sindicale activitatea oricărui membru de sindicat, să ceară organelor de conducere ale sindicatului să-l sprijine în apărarea drepturilor sale în caz de încălcare a legislaţiei muncii, în ceea ce-l priveşte.

În gospodăria noastră de stat, muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii muncesc cu avînt pentru îndeplinirea planului de producţie, ştiind că astfel contribuie la însăşi ridicarea nivelului lor de trai. În 1959, gospodăria noastră a obţinut un beneficiu de 459.000 lei. Anul acesta, sîntem hotărîţi să realizăm un bilanţ şi mai rodnic. De pe cele 1.000 ha. cultivate cu grîu am obţinut aproape 2.000 kg. la ha. Şi recolta de porumb pe 765 ha. este frumoasă. De asemenea, rezultatele în sectorul zootehnic sînt bune. De curînd, în cadrul unei consfătuiri de producţie, muncitorii noştri au hotărît să efectueze recoltatul şi însămînţatul de toamnă într-un timp mai scurt şi la un nivel agrotehnic mai înalt decît în precedenta campanie de însămînţări de toamnă. Mecanizatori cum sînt Andrei Ion şi Moţoi Marin, mulgători ca Mortu Gh. şi Corobianu Ana, îngrijitori de porcine ca Nica Iordan şi Vişan Stancu şi-au luat noi angajamente de seamă, de a depăşi planul de producţie ce le revine.

Membrii sindicatului nostru sînt animaţi de dorinţa fierbinte de a răspunde cu cinste sarcinilor ce le stau în faţă, de a se arăta demni de grija pe care partidul o are faţă de oamenii muncii — reflectată între altele şi în prevederile proiectului noului Statut al Sindicatelor.

CIUREA FLOREA
membru al comitetului sindicatului din G.A.S. Piatra — raionul Zimnicea

Atunci îi şi subsemnatul...

Eu sînt individual,
Am căruţă şi un cal,
Plugul de la tata mare
Şi pămînt două hectare.
Şi ce-mi spune Cucuzel,
Care este preşedinte
La G.A.C. „Inainte"?
— Pe hectarul de la vale,
Cam cît grîu făcuşi matale?
Mai pe vrute, pe nevrute
Recunosc eu: — Şapte sute!
— Vezi? surîde el din plin —
Muncă multă, rod puţin!
Pe cînd noi, şi cred că ştii,
Am scos peste două mii!
— Ei şi ce, zic eu, tu crezi
C-aşa mă influenţezi!?
El, cu mutra şugubeaţă
Şi rîzînd pe sub musteaţă
Zice: — Eu nu mă forţez
Ca să te influenţez,
Însă orişice s-ar zice
La noi fu potop de spice —
Căci ogoarele-nfrăţite
Dau recolte însutite
Fiindcă noi muncim, măi vere,
Cu sute de cai putere —
Bidivii cu burta plină
Adăpaţi cu motorină!
...Ieri, mergînd eu pe şosea,
Cine vine-n urma mea?
Cucuzel! Mă ia subţire:
— Hai noroc, nene Zamfire!
Îi răspund încet: — Noroc!
Da' simţeam aici un foc.
Zice el: — Frumoasă vară!
Şi ce grîu! Recoltă rară!
— Deh! zic eu — cînd omul vrea...
Şi aicea mă rodea.
Şi deodată, el, vioi:
— Nu vrei să vii pe la noi?
Eu — cu gura jumătate:
— Să viu... da-n ce calitate?

Cronică rimată

— Păi în vechea calitate
De prieteni vechi, măi frate,
Cînd păzeam aceleaşi vaci
La boierul din Balaci,
Ei, şi cum vă spun măi tată,
Mă pomenesc dintr-o dată
Chiar în curtea colectivei
Lîngă finul Paraschivei.
Se-mpărţea avansul. Iată-l
Pe Şerban Olaru, bată-l!...
Ia şi bani şi cereale —
Şi Lixandra lui Trivale
Cu cei doi flăcăi ai ei
Iau mai multe mii de lei
Pentru zile-muncă avute
Plus căruţele umplute
P-ormă ţine-o cuvîntare
Cucuzel — că talent are —
Şi le spune-nflăcărat:
— Am avut un an bogat,
Iar veniturile-s mari
C-am ajuns milionari!
Şi... mai am o veste bună:
Nea Andrei şi Stan Furtună
S-au decis să se înscrie
La noi în gospodărie
Şi cu ei am terminat
Satul colectivizat!
— Ba, zic eu la repezeală,
Aţi greşit la socoteală!
Dacă e complet tot satu'
Atunci îi şi subsemnatu'!
— Nea Zamfir! — toţi chiuiră.
— Eu sînt, bre, şi ce vă miră?
— Păi ne miră, zice Bratu,
Că ziceai — ştie tot satu' —
Că orice s-ar fi-ntîmplat
Nu te laşi... influenţat!
— Păi am spus că nu mă las,
Da' cînd vezi saci aşa graşi...
Merită ca să te laşi!...

VALERIU FILIMON

Răspundem la întrebările cititorilor

Ion Bobu, membru al gospodăriei agricole colective „Horia, Cloşca şi Crişan", raionul Bîrlad, ne întreabă dacă activitatea în gospodăria colectivă se consideră vechime în muncă.

Răspuns: Activitatea depusă în gospodăria colectivă se consideră vechime în muncă cu toate drepturile ce decurg din aceasta.

Marghioala S., salariată la o fermă zootehnică a unei G.A.S. din regiunea Bucureşti, întreabă dacă pentru un copil din afara căsătoriei (copil natural) poate primi alocaţia de stat.

Răspuns: Au dreptul la alocaţia de stat în aceleaşi condiţii cu copiii născuţi din căsătoria părinţilor şi copiii înfiaţi, copiii din afara căsătoriei, dacă au fost recunoscuţi sau li s-a stabilit filiaţia prin hotărîre judecătorească, copiii născuţi din căsătoria anterioară a unuia din soţi, copiii aflaţi în îngrijirea lor, copiii încredinţaţi spre creştere de autoritatea tutelară.

Vasile Florea, membru al gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu" din comuna Vlădeşti-Bogdăneşti, raionul Bîrlad, arată că are vîrsta de 61 de ani şi a practicat meseria de croitor particular din anul 1923 pînă în anul 1959, actualmente fiind colectivist. Întreabă ce condiţii trebuie să îndeplinească pentru a primi pensie de bătrîneţe.

Răspuns: Ca mic meseriaş aveţi dreptul la pensie de bătrîneţe dacă aţi cotizat la asigurările sociale.

Frantz Iozsa, salariat la G.A.S. Batăr, regiunea Oradea, întreabă dacă mai poate încasa alocaţia de stat din urmă.

Răspuns: Drepturile de alocaţie de stat pentru copii neîncasate la timp pot fi acordate retroactiv (din urmă) pentru cel mult 12 luni de la data cînd au fost pretinse.

Valeriu T. Popescu, din comuna Husnicioara, raionul T. Severin, întreabă dacă poate primi alocaţie de stat avînd un venit impozabil de 200 lei pe an.

Răspuns: Alocaţia de stat pentru copii o primesc salariaţii care nu posedă mijloace de producţie care să le aducă venituri impozabile mai mari de 600 de lei.

Gheorghe Stan, de la G.A.S. Valea Călugărească, regiunea Ploeşti, a fost angajat sezonier şi acum a fost angajat definitiv, întreabă de cînd primeşte alocaţia de stat.

Răspuns: Dreptul la alocaţia de stat pentru copii îl veţi avea după 90 de zile calendaristice de la data cînd a-ţi devenit angajat cu contract de muncă pe durată nedeterminată (angajat definitiv).

Constantin Voinea, inginer agronom la gospodăria agricolă colectivă „Suvorov" din comuna Cioara, raionul Călmăţui regiunea Galaţi, întreabă pe ce perioadă trebuie să primească salariu de stagiar.

Răspuns: Stagiul pe care trebuie să-l efectuaţi este de 3 ani. In acest timp veţi primi, se înţelege, salariul de stagiar.

Ecaterina Stroe, de la G.A.S. Cuza Vodă, regiunea Constanţa, întreabă dacă pentru copilul ei, elev la o şcoală medie, mai poate primi alocaţie de stat din moment ce are bursă.

Răspuns: Alocaţia de stat nu se acordă copiilor care primesc bursă. Puteţi însă opta (alege) între bursă şi alocaţia de stat.

Un salariat, de la G.A.S. Valea Călugărească, regiunea Ploeşti, întreabă dacă faptul că a întrerupt de cîteva ori activitatea în muncă, poate avea repercursiuni asupra vechimei în muncă.

Răspuns: Întreruperile în muncă nu se socotesc în calculul vechimei în muncă, dar nici n-au repercursiuni asupra acesteia. În privinţa concediului de odihnă însă trebuie spus că acesta nu se dă decît după efectuarea neîntreruptă a 11 luni de serviciu.

Doru Popescu, absolvent al Institutului Agronomic, tehnician la un G.A.S. întreabă dacă mai poate susţine examenul de stat, deoarece l-a susţinut de două ori şi n-a reuşit.

Răspuns: Candidaţii care s-au prezentat de 2 ori la examenul de stat şi nu l-au promovat pot să se mai prezinte, în mod excepţional, într-una din sesiunile anului universitar 1960—1961.

Noi comune electrificate

In satele regiunii Oradea, extinderea reţelei electrice ia o tot mai largă dezvoltare. In acest an sumele destinate noilor electrificări şi extinderi de reţele prin contribuţia voluntară a cetăţenilor şi din bugetele sfaturilor populare sînt de aproape cinci ori mai mari faţă de anul trecut.

Recent, comuna Marghita a fost racordată la noua linie electrică Voivozi-Marghita. Prin terminarea acestei linii, care alimentează cu energie electrică unităţile economice şi o serie de sate, s-au creat totodată posibilităţi pentru a se electrifica încă opt localităţi din raionul Marghita.

Prin folosirea resurselor locale

Gospodăriile agricole colective din regiunea Hunedoara au terminat anul acesta 325 de noi construcţii gospodăreşti, îndeosebi adăposturi pentru animale. Experienţa colectiviştilor din raionul Haţeg, care au executat construcţii durabile şi ieftine prin utilizarea unor materiale din resurse locale, a fost generalizată şi în celelalte raioane agricole din regiune.

Intr-o tînără gospodărie colectivă

BELŞUGUL nu vine de la sine

În vecinătatea gării Lehliu, acolo unde se afla pe vremuri moșia unui oarecare Lichiardopol, se întind astăzi pînă departe, alături de pămînturile gospodăriei de stat „I. L. Caragiale", și acele ale gospodăriei colective „Unirea" din satul Lehliu. Gospodăria, care nu are nici doi ani de existență, a înregistrat totuși o seamă de rezultate bune. Nu mai departe decît în vara acestui an, de pe cele 87 hectare cultivate cu grîu, colectiviștii au scos în medie 1.990 kg la ha, producție pe care în condițiile gospodăriei individuale nici unul dintre colectiviștii de astăzi nu o putea realiza. Explicația este simplă: gospodăria colectivă oferă din plin posibilitatea folosirii pe scară înaltă a mașinilor și tractoarelor și aplicării agrotehnicii înaintate. Arătura adîncă de vară la 28-30 cm, discuirea înainte de însămînțare pentru pregătirea patului germinativ, folosirea mașinii de semănat și sămînța de mare productivitate, însămînțatul în epoca optimă, apoi lucrările de întreținere a culturii și recoltatul la timp — au făcut ca gospodăria colectivă din satul Lehliu să obțină cum am amintit, o producție medie de 1.990 kg grîu la ha.

Lupta pentru recolte cît mai bogate nu s-a oprit însă aici. Alături de grîu, colectiviștii din satul Lehliu au cultivat ca cereală principală și porumb pe o mare suprafață, precum și plante tehnice: sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc. În legătură cu acest fapt s-ar putea pune întrebarea: Este un lucru nou că membrii gospodăriei colective „Unirea" cultivă aceste cereale și plante tehnice? Nu este, desigur; noul constă în aceea că ei obțin recolte cu mult mai îmbelșugate față de cele din trecut cînd ca țărani cu gospodărie individuală își lucrau pămîntul de unul singur.

Lupta colectiviștilor din satul Lehliu pentru rodnicia sporită a pămîntului, este împletită strîns cu aceea pentru crearea și dezvoltarea averii obștești. Ei au învățat că în asigurarea unei frumoase averi obștești se află izvorul unor mari venituri, al traiului lor din ce în ce mai îmbelșugat. În această privință, colectiviștii s-au orientat bine, creînd o fermă de 14 vaci și 20 vițeluşe, aproape 500 de oi dintre care 323 oi-mame, o crescătorie de 32 porcine dintre care 14 scroafe fătătoare.

POSIBILITĂȚILE SÎNT MARI ȘI ELE TREBUIE FOLOSITE

Dacă avem în vedere faptul că gospodăria colectivă din satul Lehliu se află în plină cîmpie a Bărăganului, este lesne de înțeles că potrivit specificului ei cerealier, creșterea animalelor trebuie să constituie una din principalele ei ramuri de producție, în special creșterea vacilor, a porcinelor și a păsărilor. Pentru dezvoltarea fermei de vaci de lapte, gospodăria poate asigura din belșug masa verde, nutrețurile însilozate, precum și concentratele. De asemenea, ca cultivatoare de porumb, gospodăria poate dezvolta creșterea porcinelor — în special a celor din rasele precoce de carne — precum și creșterea păsărilor din rasele cunoscute ca bune ouătoare.

Pînă în prezent însă, gospodăria colectivă „Unirea" nu se poate lăuda cu ceea ce a realizat în sectorul zootehnic și nici un colectivist nu poate spune că au fost folosite toate posibilitățile existente. În primul rînd, încărcătura de animale (vaci și porcine) la 100 de ha nu este corespunzătoare. Crescătoria de păsări — dacă se poate numi așa — numără în prezent abia 170 capete dintre care numai 60 găini ouătoare. În al doilea rînd, furaje pentru siloz, de bună calitate, nu au fost asigurate. Porumbul pentru siloz, bunăoară nu a fost recoltat în faza de coacere lapte-ceară. Știuleții trecuți de mult de faza de lapte-ceară sînt recoltați acum pentru boabe, în vreme ce în groapa de siloz se pun cocenii tocați care să servească, chipurile, ca nutreț valoros în hrănirea vacilor de lapte pe timp de iarnă.

De ce așa? Fiindcă consiliul de conducere al gospodăriei (președinte Niculae Mihai) crede că belșugul vine de la sine; fiindcă organele agricole raionale (sediul raionului se află la cîteva sute de metri de gospodărie) nu socotesc că este și de datoria lor să îndrume mai ales tinerele gospodării colective care au nevoie de mult ajutor pentru a se ridica la nivelul gospodăriilor colective fruntașe din punct de vedere economic și organizatoric.

RADU SANDU

Şi-a cumpărat motoretă

De curînd, tov. Anghel Ion șeful brigăzii a 6-a de la S. M. T. Lehliu, regiunea București, și-a cumpărat o motoretă. Iată-l în fotografie în momentul în care pleacă pe cîmp la tractoarele care lucrează la semănatul grîului, cu motoreta cumpărată.

PE NISIPURILE DE LA JIU

Gaz-ul părăsește șoseaua asfaltată și fuge hurducîndu-se spre Ocolna. Tovarășul Dobrescu privește cu necaz spre norișorii de nisip zburătăciți de vîntul care n-are de gînd să se potolească.

— Nu-i destul că nisipul ăsta suge apa ca o sugativă, mai bate și vîntul!

Sîntem dincolo de Damian. Vîntul s-a mai potolit, înfrînat de păduricea de salcîmi pe care o lăsăm la stînga. De zeci, poate de sute de ani, salcîmul a fost aproape singurul pom care a înfruntat pe aceste locuri dușmănia vîntului și uscăciunea nisipului. Ciulinii, rostogolindu-se bicisnic ca niște uriași arici, se opreau în păduricile de salcîmi crescute cu grijă de locuitorii satelor din jur. Dar după cîte se petrec de cîțiva ani încoace, mai precis de la completa colectivizare a raionului, în satele din Gura Jiului gloria salcîmului va păli în următorii ani. Pe toată întinderea șoselei, de la Rojiște și pînă la Piscu-Sadovei ne-au însoțit rîndurile de pomi fructiferi — cinci pe o parte, cinci pe cealaltă — caiși, meri, piersici, plantați de gospodăriile colective. Iar acțiunea aceasta este în plină desfășurare...

Motivul care ne-a adus din Piscu-Sadovei la Ocolna e dintre cele mai obișnuite. Aici în secția zootehnică a gostatului din Piscu, lucrează o echipă de oameni inimoși ale căror bune rezultate merită să fie cunoscute. Înainte de a intra în amănunt, să amintim însă și un alt fapt obișnuit. Obișnuit astăzi — se cuvine să subliniem. Anume, din pămîntul acesta nerodnic, mereu uscat de vînturi și flămînd de apă, gospodăria de stat a scos în vară 2.640 de kg. de grîu în medie la ha. Colectiva din Sadova, vecina gostatului, a strîns și ea în medie peste 2.200 kg. de grîu la hectar. „Trăim ca buni vecini" — afirmă colectiviștii și desprinzi din spusele lor conținutul nou, plin și cuprinzător, al acestor vorbe vechi de cînd lumea.

Dar să revenim la Ocolna. Fiind vorba de o secție zootehnică, aici figurile centrale sînt, firește, mulgătorii; ei sînt și eroii acestor însemnări. Cînd am ajuns în curtea largă a secției, animalele fuseseră scoase „la aer". Doi dintre însoțitori s-au oprit locului, recunoscînd într-unul din noii veniți pe directorul gospodăriei.

— Faceți cunoștință — începe prezentările tovarășul Dobrescu. E Mișu Radu, iar el Oișor Ion. Sînt frați buni, amîndoi fruntași ai gospodăriei.

Începe o discuție animată despre mersul treburilor punctată pe aci, pe colo, cu intervenții neoficiale.

— Te-ai însurat, Mișule?

— Mai am timp, tovarășe director!

Mișu are vreo 20 de ani, e tăcut, spre deosebire de frate-său puțin mai în vîrstă și mult mai vorbăreț. Din cînd în cînd, amîndoi își îndreaptă fețele oacheșe spre cireada care stă liniștită mai încolo.

Apoi continuă să vorbească despre munca lor; ce procent de grăsime a avut laptele predat alaltăieri, cum arată porumbul siloz... Da, sînt romi. O spun cu oarecare mîndrie de parcă faptul ar da greutate în plus vorbelor lor.

Nu s-a întîmplat niciodată ca vreunul din ei să întîrzie de la programul de muls sau să amîne hrănirea vacilor.

— Și nu vă e greu să vă sculați chiar în fiecare dimineață la 5?

— Ne-am obișnuit. Ș-apoi, dă frate-meu drumul la radio și mă anunță cît e ora — răspunde Mișu.

— Dar dumneata nu ți-ai cumpărat radio?

Mișu rîde și răspunde neobișnuit de repede.

— Nu, că eu mi-am făcut casă.

Ne-am așezat la umbra unui nuc și i-am ascultat pe cei doi frați. La gospodărie i-a adus Radu Ștefan, tatăl lor, el însuși mulgător.

— Aveam 14 ani cînd m-am angajat la gospodărie, eram așa de mic, că mulgeam vaca stînd în picioare — își amintește Mișu. 15 zile l-am asistat pe bătrîn — „două săptămîni, demonstrație practică". Ceea ce nu putea suferi mai ales tata era să vadă pe vreun îngrijitor bătînd animalele. „Vaca nu poate vorbi, — spunea el — dar tu vezi ce-i trebuie ca să-ți dea lapte. Omul n-are cap doar ca să aibă pe ce pune căciula".

Să-l lăsăm pe Mișu să povestească mai departe.

— Pînă cu vreo 3 ani în urmă, cele 12 vaci care mi s-au dat în grijă nu depășeau 2.000 de litri de lapte pe an. Aproape toate erau corcituri. E drept că nici nutreț nu le dădeam din cel mai bun. Acum priviți vacile, sînt toate din rasa brună de Maramureș și n-am de ce să mă plîng, nu m-au încurcat nici anul trecut nici în acest an la îndeplinirea planului. Cît privește hrana vacilor, și ea este mult mai bună ca în anii trecuți.

Din octombrie pînă în aprilie, dau la fiecare vacă zilnic cam 30 de kg. de porumb siloz. (Pe gospodărie am însilozat anul acesta 3.000 de tone — precizează tov. Dobrescu — directorul). Vara vacile primesc la iesle masă verde și tărîțe... după merit. Brîndușa, Dalia, Silvia — cu totul 6 — primesc 2 kg. și jumătate, iar celelalte 6 cîte un kg. și jumătate. E calculat după producție.

Cît timp Mișu a dat aceste explicații, brigadierul zootehnic a scos dintr-un registru cîteva cifre, cuprinzînd realizările, din ianuarie pînă acum, ale celor doi frați mulgători.

Ca să evite vreo surpriză, Oișor se grăbește cu vorba:

— Nu vă uitați că Mișu a obținut vreo 600 de litri lapte muls mai mult decît mine. Pînă la sfîrșitul anului îl întrec eu, n-aveți grijă.

Brigadierul începe să citească, iar Mișu comentează cifrele.

Da, în ianuarie a predat doar 1667 de litri de lapte, însă atunci n-a avut decît 4 vaci în lactație. Celelalte „stau să fete". „Vedeți, în mai am dat 3.400 de litri, în aprilie 4.609. În august cît am dat peste 4.000, tovarășe brigadier?".

Evidența arată 182 de litri peste. Îi privesc pe acești tineri și le admir ușurința cu care discută cifrele. Munca lor, priceperea și dragostea cu care o fac, contribuie ca pe nisipurile de la Jiu, mereu uscate de vînturi și flămînde de apă, gostatul să obțină o producție de peste 3.000 de litri de lapte de la fiecare vacă. Media se referă la toate cele 101 de vaci.

Despre Mișu și Oișor brigadierul precizează competent:

— Pînă la 1 septembrie, cele 12 vaci îngrijite de Mișu au dat fiecare cîte 3.308 litri de lapte marfă. Procentul de grăsime — între 3,9—4.3. În medie peste 4. Oișor e și el în coasta lui frate-său, cu peste 3.200 de litri de lapte de la o vacă. Prețul de cost? Cam 80 de bani litrul.

Recunoaștem că discuția noastră s-a lungit cam mult. Mulgătorii pleacă în grabă să pregătească mulsul de seară al vacilor. Deslușim din poartă vocea ușor necăjită a lui Mișu.

— Brîndușa, treci la locul tău, hei, n-auzi, te-ai prostit sau ce!

T. OPREA

La S.M.T. Topraisar

Prețul de cost în continuă scădere

S.M.T. Topraisar din regiunea Constanța, a realizat la sfîrșitul primului semestru prețul de cost al hantrului sub 50 de lei. Ulterior, prețul de cost s-a menținut sub această sumă, ceeace constituie un succes de seamă al mecanizatorilor din această stațiune. La obținerea acestui succes a contribuit în primul rînd buna organizare a muncii celor 11 brigăzi de tractoare. Fiecare din acestea sînt permanentizate de mai multi ani la cîte o gospodărie colectivă din raza de activitate a stațiunii.

Permanentizarea brigăzilor și buna organizare a muncii au permis ca stațiunea să execute un volum sporit de lucrări mecanizate. Astfel prevederile planului au fost îndeplinite și depășite cu regularitate în fiecare campanie. Tractoriștii fruntași Chioreanu Iordache, Chiuc Dumitru, Hadău Ștefan, Nedelcu Alexandru, Radu Gh. Ion și alții au contribuit în mare măsură la economisirea a mari sume de bani (la piese de schimb și carburanți, elemente de bază în componența prețului de cost al hantrului în S.M.T.). Cum anume? Respectînd cu strictețe normativul de îngrijiri tehnice zilnice și periodice. Șefi de brigadă cum sînt Hariton Ion, Pîrlitu Ion, Șopîrlă Marin și alții se îngrijesc să schimbe uleiul din carterul motoarelor la timpul cerut de normativ, execută rodajul tractoarelor după unele reparații, potrivit prescripțiilor tehnice etc. În scopul obținerii unor cît mai de seamă economii de carburanți se folosesc pe scară largă cuplurile de mașini. De asemenea, printre factorii principali în reducerea prețului de cost mai pot fi enumerați: introducerea autofinanțării la toate brigăzile, folosirea autoalimentării tractoarelor, creșterea gradului de tehnicitate al mecanizatorilor. Dintre aceștia, — autofinanțarea de pildă, a ajutat brigăzilor ca acestea să nu consume fonduri la reparații decît în limitele strict necesare, fiecare tractorist știind în permanență cît are dreptul să consume, ce fonduri a cheltuit, dacă a depășit suma planificată sau a făcut economii.

— În felul acesta — spunea directorul stațiunii, tov. ing. Aurel Antohi, noi am cheltuit anul acesta cu 1.331.940 lei mai puțin decît prevede planul. Economiile de peste un milion de lei realizate ne-au permis să reducem substanțial prețul de cost. Față de planul de 65.50 lei, prețul de cost a ajuns la 49,03 lei per hantru.

M-am gîndit că aceste realizări frumoase se datorează poate și înzestrării S.M.T.-ului cu un parc de tractoare nou. Am aflat însă că din cele 125 tractoare cîte are stațiunea în total, aproape 40 la sută sînt tractoare mai vechi, care au fost utilizate la executarea unui mare volum de lucrări. Iată dar un fapt îmbucurător în lupta pentru continua reducere a costului lucrărilor în obținerea de economii — folosirea cu randament sporit a mașinilor mai vechi. Aceasta face cinste mecanizatorilor de la S.M.T.-Topraisar. Că utilajul a fost folosit cu chibzuință în campaniile agricole ne-o dovedește și faptul că în activitatea de zi cu zi a mecanizatorilor de aici nu s-a înregistrat nici o oră neproductivă din lipsă de combustibil, piese de schimb, ori contractări. Orele lucrate efectiv în brazdă bunăoară, reprezintă peste 90 la sută din totalul orelor folosite în exploatare. Față de aceasta nu-i de mirare că productivitatea muncii a înregistrat o creștere de 53 la sută față de plan și că pe stațiune cîștigul mediu al muncitorilor este de 1.069 lei.

Experiența mecanizatorilor de la S.M.T. Topraisar în reducerea prețului de cost al lucrărilor — care au și început campania însămînțărilor de toamnă — este vrednică de luat în seamă și urmată și de celelalte S.M.T.-uri din țară.

I. LEȘEANU

Livrări de produse animale peste plan

Este neîndoios faptul că în gospodăriile de stat ieșene, grija pentru o cît mai bună furajare și întreținere a animalelor se face pe zi ce trece tot mai mult simțită. Lucrul acesta este pe deplin demonstrat de cantitățile mari de produse animale pe care multe din gospodăriile de stat din această regiune le-au livrat statului peste plan. Astfel, pînă la sfîrșitul lunii august gospodăriile de stat au livrat 1.302 tone de carne față de 1.287 tone cît prevedea planul. Gospodării de stat ca Bîrzești, Laza, Moara Grecilor, Murgeni, Poiereni și Todirești sînt doar cîteva din unitățile care au depășit planul la livrările de carne. De asemenea, multe gospodării de stat din regiune au depășit planul la livrarea laptelui de vacă. Așa, de pildă, gospodăria de stat Bivolari, livrase pînă la 31 august 1.513 hl de lapte de vacă față de planul de 1.350 hl, G.A.S. Coroești 640 hl față de 604 hl. planificați, G.A.S. Dobrovăț 1.808 hl față de 1.571 hl plan iar G.A.S. Crivești depășise planul de livrare cu 379 hl.

Colectiviștii în campanie

Ca în fiecare an, toamna își așteaptă pe omul harnic gata pentru lucrările care se cer a fi făcute fără zăbavă. În lanurile de porumb, îngălbenite de suflarea toamnei, culegătorii zoresc treaba, știind că mai au atîtea de făcut. Tractoarele străbat întinsul tarlalei, discuind ogoarele în vreme ce semănătorile intră în grîu și alte culturi de toamnă. Căruțe urmînd în zori mereu la bazele de recepție, unde colectiviștii schimbă sămînța de grîu pe alta din soiurile cu o mai mare productivitate. În unele părți ale țării, s-a trecut la semănatul secarei, borceagului, orzului. Nu au mai rămas decît foarte puține zile pînă ce semănatul grîului va începe din plin în majoritatea regiunilor.

CULEG ROADELE DE PESTE AN

Lanurile de porumb ale gospodăriei colective „Dezrobirea" din comuna Ștefan cel Mare, raionul Corabia, care se întind pe 260 hectare, au crescut mîndre și au rod bogat. De cîteva zile, harnicii colectiviști culeg de zor știuleții cu boabe multe și sănătoase. Iată, brigada 3-a de cîmp, condusă de Marcu Mihail, a recoltat în cîteva zile peste 20 hectare. Din calculele făcute la început, reiese că producția de porumb boabe este de circa 3.600 kg. la hectar. Colectiviștii din comuna Ștefan cel Mare, văd încă odată foloasele aplicării agrotehnicii înaintate: arătură adîncă de toamnă, gunoi de grajd administrat sub brazdă, semănatul porumbului în epoca optimă, prașilele mecanice etc., care au contribuit la obținerea acestei frumoase producții.

Acum, ei muncesc tot cu același elan. La grija ca porumbul să fie cules la timp se adaugă și aceea a însămînțării grîului. Și pentru că s-a hotărît ca în porumbiște să se însămînțeze grîul, colectiviștii din comuna Ștefan cel Mare eliberează terenul imediat ce au recoltat știuleți, tăind cocenii și cărîndu-i de pe loc.

Însemnări

LA INSĂMÎNȚĂRI

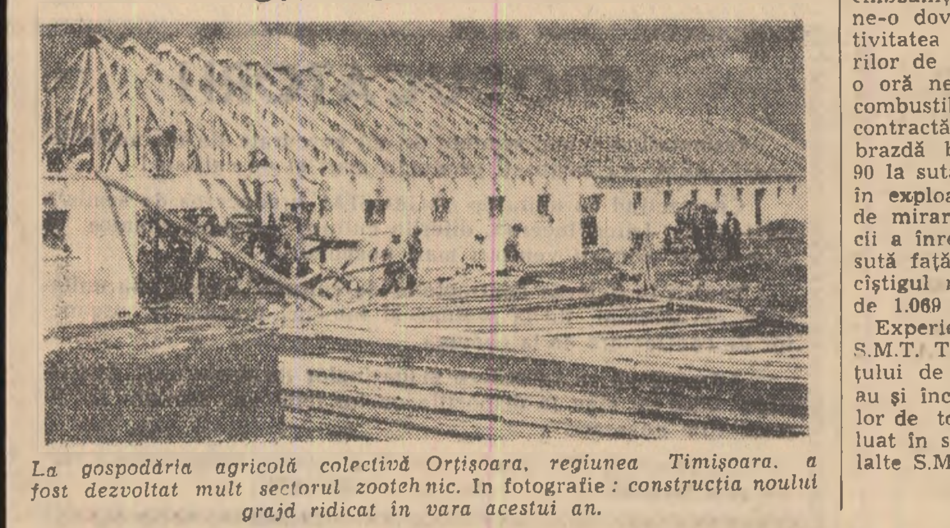
La gospodăria colectivă „Prietenia romîno-coreeană" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, s-a trecut la însămînțări. În ogoarele făcute în timpul verii de către tractoriștii de la S.M.T. Făcăeni, în brigăzi de tractoare, conduse de L. Gheorghe și C. Spînu, au însămînțat colectiviștilor, pînă acum 140 hectare cu secară. Timpul prielnic îl întrebuințează membrii brigăzilor de cîmp de la gospodăria colectivă „Prietenia romîno-coreeană" să zorească lucrările, astfel încît să termine la timp însămînțatul secarei și al grîului, să se facă în epoca optimă.

Munca e spornică, căci e făcută de oameni harnici, iar roadele ei vor fi tot mai îmbelșugate pe măsură ce va crește și mai mult averea obștească a gospodăriei colective.

Temelia belșugului din vara anului viitor colectiviștii o pun de pe acum, cînd execută lucrările la timp și în bune condițiuni agrotehnice.

S. RADU

UN NOU GRAJD

La gospodăria agricolă colectivă Orțișoara, regiunea Timișoara, a fost dezvoltat mult sectorul zootehnic. În fotografie: construcția noului grajd ridicat în vara acestui an.

Cifre și fapte

● Gospodăriile colective din raionul Aiud au asigurat animalelor o bună adăpostire pe timpul iernii. Fruntașe în această privință s-au situat gospodăriile din Mirăslău, Șolmuș, Noșlac, Odverem și altele care au terminat grajdurile, maternitățile pentru scroafe și coteţele pentru păsări.

● Folosind sămînță de grîu cu o mare productivitate, gospodăria de stat din Călinești, regiunea Suceava, a obținut în acest an cîte 2.302 kg. la hectar de pe sola însămînțată cu soiul „Odesa 16", iar de pe sola însămînțată cu soiul „Bezostaia-4" a obținut 2.325 kg. grîu la hectar.

Pentru obținerea de vinuri superioare, în partizi mari

Acum cîtva timp, la Valea Călugărească, important centru viticol, a avut loc o consfătuire la care au participat aproape 150 de specialiști în problemele de vinificație din toate colțurile țării. Învățămintele desprinse din lucrările consfătuirii sînt deosebit de importante pentru lucrările ce se desfășoară în perioada actuală în vederea obținerii de vinuri superioare în partizi mari.

Consfătuirea a subliniat că una din sarcinile principale ce revin în prezent viticulturii noastre constă în realizarea unor tipuri de vin cu caracteristici specifice, restrîngîndu-se diversitatea celor de pînă acum. În acest fel este posibilă obținerea partizilor mari, omogene și de bună calitate, necesare consumului intern și exportului.

ATENȚIE CUVENITĂ STABILIRII MOMENTULUI OPTIM DE RECOLTARE A STRUGURILOR

Din referatele prezentate și din discuțiile purtate a reieșit că pentru obținerea unor vinuri superioare și în cantități mari, o grijă deosebită trebuie acordată momentului optim de recoltare a strugurilor. Astfel, culesul trebuie făcut cînd strugurii au atins maturitatea deplină și anume atunci cînd compoziția lor poate asigura, după vinificare, realizarea unui vin cu caracteristicile și însușirile corespunzătoare tipului de vin pentru care ei sînt destinați.

Cum recoltarea strugurilor pe suprafețele planificate obținerii unui anumit tip de vin se eșalonează pe o durată determinată de capacitatea de lucru a centrului la care se face vinificarea acestora, începerea culesului trebuie stabilită în așa fel încît toată cantitatea de vin obținută pe întreaga durată să aibă, după egalizare, caracteristicile prevăzute. Experiențele făcute de I.C.H.V. au arătat că, în afară de conținutul în zahăr și aciditate, un alt element de care trebuie să se țină seamă la stabilirea datei culesului, este variația greutății boabelor. La o coacere normală, greutatea acestora crește continuu după pîrgă, pînă la un maxim care coincide în marea majoritate a cazurilor cu momentul acumulării cantității maxime de zahăr în boabe. Acest moment este denumit maturitate deplină. În continuare, prin trecerea boabelor la supramaturare, o dată cu creșterea concentrației în zaharuri, greutatea boabelor scade treptat, datorită evaporării apei și consumului de zahăr și acizi prin respirație. Drept consecință, scăderile producției de struguri la ha sînt însemnate, reprezentînd sute și chiar mii de kg.

Cum condițiile de maturare variază pentru același loc și soi de la an la an, oenologul trebuie deci să urmărească îndeaproape mersul coacerii strugurilor, începînd după pîrgă și mai ales în apropierea maturității depline și să determine astfel momentul începerii culesului pentru a evita pierderile și obține tipul de vin propus.

Momentul de începere a culesului este bine ales atunci cînd la jumătatea duratei de recoltare, compoziția strugurilor asigură obținerea conținutului mediu în alcool, al tipului de vin pentru care este destinată recolta.

În cadrul lucrărilor consfătuirii un loc de seamă l-au ocupat măsurile tehnico-organizatorice ce trebuie luate pentru pregătirea campaniei de vinificare. În acest scop, trebuie asigurate condițiile de recepție, prelucrare și vinificare a strugurilor, de limpezire a mustului, de preparare a soluțiilor de acid sulfuros, de alimentarea din abundență cu maia de drojdie selecționată și desfășurare normală a fermentației. Pregătirea, condiționarea și curățirea vaselor, a utilajului și a localului, trebuie să stea, de asemenea, în centrul preocupării podgorenilor.

CULESUL, TRANSPORTUL ȘI PRELUCRAREA STRUGURILOR

Ritmul de cules și transport trebuie armonizat cu cel de prelucrare și vinificare pentru a preveni situațiile de stagnare sau suprasolicitare, atît de nepotrivite pentru munca din vie, pentru cea de transport și din cramă. Pentru a înlătura deprecierile de culoare, aromă etc. în timpul transportului trebuie evitată zdrobirea strugurilor în coșuri sau lădițe. Se va evita cu desăvîrșire zdrobitul strugurilor în cofe, ciubere sau alte vase de transport. O mare atenție trebuie dată strugurilor cu pieliță colorată destinați vinificării în alb. Atunci cînd, din cauza terenului accidentat, transportul strugurilor se poate face numai zdrobiți, se va proceda la sulfitarea în vie pe măsura încărcării acestora. Cantitatea de bioxid de sulf (SO_2) folosită în acest caz, va fi cuprinsă în aceea necesară pentru limpezirea mustului.

O culoare corectă și o bună rezistență la aer a vinurilor obținute din struguri alterați nu este posibilă fără un cules și transport rapid, prevenindu-se totodată zdrobirea boabelor. Pentru a evita „pătarea" vinurilor albe, se vor culege mai întîi toți strugurii negri de pe butucii aflați cu „impurități" în plantațiile producătoare de struguri albi, iar pentru vinurile roșii și aromate (muscaturi) se vor culege în prealabil și vinifica separat struguri puternic alterați precum și cei cu boabe acoperite cu pămînt de la baza butucului. Aceștia vor fi vinificați în alb. De asemenea, nu trebuie admisă stocarea strugurilor în căzi sau budane, ori îngrămădirea mustuielii nesulfitate în linuri orizontale. Folosirea de ustensile numai din lemn sau materiale acidorezistente în vinificație și spălarea și dezinfectarea zilnică a recipienților de cules și transport cu apă și soluție de SO_2 în concentrație de 1 la sută este o condiție esențială în perioada vinificației.

Trăsăturile principale ce caracterizează tehnica nouă în procesul de prelucrare a strugurilor sînt: rapiditatea, randamentul mai mare de must, calitatea mai bună a acestuia, micșorarea pierderilor și scăderea prețului de cost. Astfel durata maximă totală de la culesul strugurilor și pînă la prelucrarea lor nu trebuie să depășească 4 ore pentru struguri sănătoși, iar pentru cei alterați durata trebuie scurtată în raport cu procentul de alterare.

Prelucrarea strugurilor este necesar să înceapă cu zdrobirea și desciorchinarea. Eliminarea ciorchinilor contribuie aproape în toate cazurile la îmbunătățirea calității vinului și este obligatorie la strugurii destinați obținerii vinurilor roșii și a vinurilor aromate și la strugurii alterați.

Pe baza rezultatelor experimentale obținute de stațiunile experimentale viticole Valea Călugărească și Pietroasele și de sectorul de producție de la gospodăriile de stat Tohani, Jidvei, Cotești etc., s-a ajuns la concluzia că scurgătoarele rotative trebuie înlocuite cu linuri înălțate compartimentate, construite din beton ori lemn. Se precizează că fiecare compartiment trebuie să fie dimensionat astfel încît cantitatea de mustuială sau boștină rămasă după scurgerea mustului să asigure încărcarea coșului presei.

În legătură cu presarea, consfătuirea a precizat că se obțin totdeauna rezultate mai bune atît din punct de vedere al randamentului în must, cît și al calității acestuia, printr-o presare lentă și progresivă. De asemenea, folosirea grătarelor interioare de drenaj la presele verticale cu coș duce la o scurtare a duratei de lucru și la creșterea randamentului în must.

Pentru obținerea unui vin de bună calitate, creșterea randamentului în must trebuie realizată în primul rînd prin sporirea proporției de must ravac. O mustuială bine scursă se și presează mai bine. Regimul lent și progresiv de presare și drenajele interioare contribuie la creșterea randamentului în must de calitate. În sfîrșit, calitatea în regim de randament sporit, este asigurată de separarea mustului pe fracțiuni. Combinarea acestora trebuie realizată de la caz la caz, după felul în care este compus circuitul de prelucrare, tipul mașinilor, materia primă și tipul de vin ce trebuie obținut.

PRELUCRAREA MUSTULUI

Înainte de a fi trecut la fermentare, mustul trebuie supus operațiilor de prelucrare ce constau, în esență, din limpezirea lui și aplicarea corecțiilor de compoziție, legal admise. Limpezirea cu ajutorul bioxidului de sulf (SO_2) este mijlocul cel mai convenabil de aplicat în practică. Trebuie însă avut în vedere să nu se aplice doze prea mari, deoarece în acest caz se obțin vinuri dure, iar fermentația molatică se produce greu, uneori de loc.

Întrucît este necesar să se evite orice pornire a fermentației pînă ce mustul nu a fost separat de depozitul de impurități (burbe) și pentru a preveni deprecierea calității mustului din boștina supusă presării, trebuie să sulfităm cît mai repede posibil, chiar din momentul zdrobirii. De aceea, la vinificarea în alb, 25—30 la sută din necesarul de SO_2 va fi aplicat mustuielii în lin, iar restul de 70—75 la sută va fi administrat mustului în vederea limpezirii (deburbării).

Bioxidul de sulf se folosește în vinificație sub formă lichefiată, ca soluție în apă și ca metabisulfit de potasiu. Distribuirea SO_2 lichefiat din sulfitometru trebuie să fie lentă, pentru a preîntîmpina eventualele pierderi intervenite prin bulele de SO_2 nedizolvate în masa mustului sau vinului.

Metabisulfitul (pirosulfitul) de potasiu $S_2O_5K_2$ în formă cristalină pură, de curînd preparat și bine conservat conține SO_2 circa 57 la sută din greutatea sa. În practica oenologică s-a constatat că el cedează numai 50 la sută. Și de acest lucru trebuie să se țină seamă cînd se folosește. Administrarea lui la must sau vin nu se face niciodată direct, ci prin dizolvarea prealabilă în apă, preparînd o soluție de concentrație de 10 la sută. Un litru soluție de 10 la sută metabisulfit echivalează practic cu un litru soluție 50 la sută SO_2. Din cauza numeroaselor inconveniente, folosirea metabisulfitului de potasiu în limpezirea mustului este din ce în ce mai redusă.

Dozele de anhidridă sulfuroasă ce trebuie folosită la vinificare în alb variază între 5 și 30 g SO_2 la un hectolitru de must, după conținutul în zahăr, starea sanitară a strugurilor și temperatura mediului ambiant.

În oricare situație, la musturile cu un conținut mai mic de zahăr se vor adopta, în cadrul limitelor, doze mai scăzute, iar pentru conținuturi mai mari de zahăr, doze mai ridicate. În ceea ce privește conținutul în acid malic, pentru musturile provenite din struguri cu aciditate malică ridicată vor fi adoptate, în cadrul limitelor, doze mai mici.

Pentru limpezirea musturilor se poate folosi o dată cu bioxidul de sulf și bentonita, administrînd-o imediat sub formă de gel subțiat cu must. Proporțiile pot varia de la 20 la 80—100 g de bentonită coloidală la 1 hl de must. Dozele mai mici se vor aplica musturilor cu un conținut mai mic de zahăr și în general la cele din care se obțin vinuri subțiri, puțin extractive. De asemenea, în cazul musturilor din recolte sănătoase se vor da proporții mici, iar cele din struguri alterați, în special de mucegai, doze mai mari.

În situațiile excepționale cînd, datorită degradării totale sau aproape totale a pieliței și parțial chiar a pulpei, mustul obținut la prelucrare este foarte gros și vîscos, bentonita nu va fi aplicată o dată cu SO_2, ci va fi administrată ulterior în doze de 30—60 g/hl mustului limpezit, tras de pe burbă. Adausul ei se va face chiar în recipientul de fermentare.

Oricare ar fi doza de SO_2 apreciată ca necesară, cantitatea de soluție SO_2 5 la sută ori SO_2 lichefiat cuvenită pentru un vas de must supus limpezirii, va fi administrată în porțiuni treptat pe măsura umplerii vasului. Numărul porțiunilor nu va fi niciodată mai mic de patru. Pentru a preveni totuși eventuala neuniformitate a conținutului de SO_2 în întreaga masă se recomandă ca după umplerea vasului să se aplice omogenizarea. Se atrage atenția ca ultima porțiune de SO_2 să fie aplicată după omogenizare, la suprafață și mai ales cînd toamna este caldă.

CONDUCEREA FERMENTAȚIEI

Fermentația este procesul de bază, prin desfășurarea căruia se realizează transformarea mustului de struguri în vin. Crearea unui regim termic optim în cursul desfășurării fermentării constituie cea mai importantă problemă pentru tehnicianul vinificator.

Buna desfășurare a fermentării implică o pornire promptă, un mers moderat dar continuu, fără lîncezeli, sistări, ori ridicări excesive de temperatură care ar duce la depășirea maximului tolerabil de 25—28°C.

Pentru a realiza un mers normal de fermentare, specialiștii vinificatori trebuie să cunoască că: mustul rece, în vase mari, pornește mai greu în fermentație, mai ales cînd conținutul său în zahăr este ridicat; vasele de mare capacitate sînt expuse mai mult la riscurile ridicării excesive de temperatură. Acest risc este cu atît mai mare cu cît toamna este mai caldă și conținutul de zahăr al mustului este mai mic; golul lăsat pentru fermentare conduce, atunci cînd este mare, la o pornire mai rapidă și desfășurare mai tumultoasă a fermentației; musturile mai riguros limpezite și decantate și cu un conținut mai ridicat de SO_2 pornesc mai greu și fermentează mai lent, cu cît temperatura este mai mică și conținutul de zahăr este mai mare; cantitatea mare de maia de drojdii selecționate introdusă pentru însămînțare, conduce la o pornire promptă și la un ritm mai viu al fermentației, în măsură cu atît mai însemnată cu cît mustul are un conținut mai mic de zahăr și SO_2 și cu cît sînt mai mari temperatura, vasele și golul.

Ținînd seama de aceste criterii se vor stabili și condițiile generale de lucru precum și măsurile ce trebuie luate pentru conducerea fermentației.

Însămînțarea mustului cu maia de drojdii selecționate este o operație obligatorie. Pentru a obține rezultate bune trebuie să se folosească numai maia care să corespundă din toate punctele de vedere.

O atenție deosebită trebuie acordată și urmăririi mersului fermentației. Astfel pentru fiecare vas se va înregistra temperatura inițială a mustului și zilnic temperaturile pe toată durata fermentației. Trebuie prevenite și remediate temperaturile excesive, lîncezirea sau oprirea fermentației.

Obținerea unor cît mai bune rezultate în ceea ce privește calitatea și cantitatea vinurilor noastre este o sarcină de cinste ce stă în fața celor ce muncesc în viticultură.

VASILE CAZACU

Toate privirile sînt ațintite spre O. N. U.

Azi se deschid la New York lucrările celei de a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. Toate privirile sînt ațintite acum spre O.N.U. Actuala sesiune este cea mai importantă de la înființarea Organizației Națiunilor Unite. La lucrările ei participă, pentru prima dată în istoria O.N.U., conducătorii cu cea mai înaltă răspundere a numeroase state. Pe ordinea de zi a sesiunii se află înscrise probleme care preocupă în cel mai înalt grad întreaga omenire: dezarmarea generală și totală, problema independenței naționale a popoarelor și dezvoltarea lor economică, problema încetării experiențelor nucleare și termonucleare, problema algeriană, alături de alte probleme care preocupă lumea.

DEZARMAREA — PROBLEMA Nr. 1

Cea mai importantă și cea mai urgentă problemă care stă astăzi în fața omenirii este problema înfăptuirii dezarmării generale și totale. In condițiile actuale, cînd știința și tehnica au luat o uriașă dezvoltare, cînd au fost create arme cu o mare forță de distrugere, un război mondial ar însemna o mare de foc și sînge. El ar costa popoarele jertfe și distrugeri neînchipuit de mari. Eliberarea omenirii de o asemenea primejdie și de greaua povară a cursei înarmărilor, de cheltuielile imense care se fac în direcția pregătirilor de război constituie cea mai importantă sarcină pe care istoria a pus-o în fața conducătorilor de state, în fața tuturor popoarelor lumii.

Faptele au dovedit cine anume dorește pacea și luptă pentru realizarea ei și cine este împotriva păcii, împotriva înțelegerii și colaborării între popoare. Uniunea Sovietică a făcut numeroase propuneri clare și concrete menite să ducă la înlăturarea primejdiei de război. U.R.S.S. și celelalte țări socialiste au dovedit nu prin vorbe, ci prin fapte dorința lor sinceră de a păși la dezarmare. Sînt cunoscute reducerile de efectiv ale forțelor armate ale Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări membre ale Tratatului de la Varșovia, printre care și țara noastră. Sînt cunoscute numeroasele inițiative și propuneri ale U.R.S.S. în direcția realizării unei înțelegeri în privința dezarmării. După cum se știe, anul trecut, conducătorul guvernului sovietic a prezentat de la înalta tribună a O.N.U. un plan cuprinzător de dezarmare generală și totală. Planul sovietic a fost îmbrățișat cu căldură de popoarele din toate țările lumii. In toate ocaziile, U.R.S.S. și celelalte țări socialiste, cu sprijinul forțelor iubitoare de pace din întreaga lume, au făcut tot ce depinde de ele pentru triumful ideilor păcii.

Cum au reacționat puterile occidentale? Faptele arată că la adăpostul vorbelor despre pace, S.U.A. și celelalte țări occidentale au continuat să promoveze aceeași politică mioapă de pregătire a războiului, de amenințări și provocări. Sub influența cercurilor agresive, au continuat să fie alocate sume imense pentru pregătiri de război, a fost torpilată conferința la nivel înalt ce trebuia să aibă loc la Paris, au fost luate măsuri de întărire a armatei revanșarde a Republicii Federale Germane. Faptele au continuat să demonstreze că puterile occidentale nu doresc să se ajungă la o înțelegere în problema dezarmării. Chiar presa occidentală a scris că în domeniul dezarmării, politica S.U.A. se caracterizează prin confuzie și ipocrizie.

In aceste condiții, singurul organism care poate aduce o contribuție hotărîtoare la rezolvarea problemei dezarmării este Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, cel mai înalt for internațional. De aceea Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste au cerut ca problema dezarmării să fie adusă în fața Adunării Generale a O.N.U. De aceea Uniunea Sovietică a propus ca la actuala sesiune delegațiile țărilor să fie conduse de șefii de stat sau de guverne, de oamenii cei mai competenți și cu cea mai înaltă răspundere în politica statelor respective. In acest fel se poate asigura o dezbatere eficientă, cu rezultate rodnice a celei mai importante probleme a zilelor noastre.

Faptul că la lucrările actualei sesiuni a O.N.U. țările socialiste au trimis pe conducătorii lor cei mai de frunte arată încă o dată cu cîtă grijă și răspundere privesc aceste țări problema dezarmării generale și totale, a stabilirii unei păci trainice pe pămînt. Oamenii de bună credință de pretutindeni au salutat și salută cu deosebită căldură participarea lui N. S. Hrușciov și a conducătorilor celorlalte țări socialiste la sesiunea O.N.U., văzînd în aceasta o garanție a faptului că la O.N.U. cauza păcii se află pe mîini bune.

MANIACII RAZBOIULUI RECE PUȘI IN INCURCATURA

Din momentul în care Uniunea Sovietică a făcut propunerea ca la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. care începe astăzi statele să fie reprezentate de conducătorii cei mai de frunte, cercurile guvernamentale din S.U.A. și din alte țări occidentale au făcut tot ce le-a stat în putință ca să împiedice adoptarea acestei propuneri. Presa a scris că lucrurile au mers pînă acolo încît ambasadorilor americani dintr-o serie de țări li s-au dat instrucțiuni ca să insiste pe lîngă guvernele țărilor respective de a nu trimite pe conducătorii cei mai autorizați la sesiunea O.N.U. Acum însăși presa americană este silită să constate că încercările disperate ale cercurilor guvernante ale S.U.A. de a face în așa fel încît N. S. Hrușciov și conducătorii unei serii de țări de democrație populară să fie singurii șefi de guverne care participă la lucrările sesiunii Adunării Generale au eșuat total și definitiv. La actuala sesiune vor lua parte, alături de conducătorii țărilor socialiste, și conducătorii a numeroase state din Asia, Africa, America, Europa, care prin prestigiul și autoritatea lor, își vor aduce contribuția la reușita sesiunii.

După cum se vede, anumitor cercuri din apus le este teamă de discutarea problemei dezarmării la nivel înalt în cadrul O.N.U. De altfel, așa cum rezultă din presa occidentală, zilele din preajma actualei sesiuni au fost pentru aceste cercuri pline de frămîntări și îngrijorări. De ce sînt atît de îngrijorate aceste cercuri? Din cauză că, așa cum sublinia zilele trecute ziarul american „National Guardian", „lumea de astăzi nu mai este cîtuși de puțin cea de acum 10 ani, cînd Statele Unite dominau în O.N.U., sau de acum cinci ani cînd discuțiile cu privire la țările care se eliberează de sub jugul colonial nu erau decît discuții..."

Se știe că mulți ani în cadrul O.N.U. a funcționat cu docilitate așa numita „mașina de vot americană". Majoritatea delegațiilor votau așa cum le dictau interesele anumitor cercuri din S.U.A. Acum diplomația americană se teme că nu mai poate conta pe majoritatea automată din cadrul Organizației Națiunilor Unite. Evenimentele recente au arătat că atmosfera din cadrul O.N.U. se deosebește astăzi radical de aceea de acum zece ani. Prestigiul internațional al Uniunii Sovietice și al celorlalte țări socialiste a crescut nemăsurat de mult. Pe arena politicii mondiale au apărut multe state noi care și-au cucerit independența și care sprijină cu căldură eforturile depuse de U.R.S.S. pentru rezolvarea problemei dezarmării. Multe din statele care înainte votau după cum dicta Washingtonul, astăzi refuză să facă jocul unor interese străine. Le este teamă deci cercurilor agresive din occident, fabricanților de arme, că actuala sesiune a O.N.U. ar putea să le dea peste cap planurile lor războinice.

In disperarea lor, cercurile agresive recurg la măsuri care le discreditează și mai mult în ochii popoarelor. Recenta măsură luată de către guvernul american de a limita deplasările șefului delegației sovietice la O.N.U. și ale șefilor altor delegații nu dovedește altceva decît că în S.U.A. există cercuri cărora le este teamă ca de moarte de tot ceea ce poate înlătura încordarea și neîncrederea între state și popoare.

DIN TOATA INIMA ALATURI DE SOLII PACII

Popoarele lumii, toți oamenii de bună credință, așteaptă mult de la actuala sesiune a O.N.U. Ea constituie un minunat prilej pentru toate țările de a verifica încă odată în ce măsură politica guvernelor lor corespunde intereselor popoarelor, în ce măsură sînt ele gata să răspundă prin fapte celor mai fierbinți năzuințe ale omenirii. Rămîne de văzut dacă puterile occidentale vor înțelege măcar acum necesitatea de a renunța la vechea lor politică și de a se situa pe o poziție rezonabilă care să ducă la înțelegere, la statornicirea unei păci trainice.

Cît privește țările socialiste, delegațiile lor se află la O.N.U. ca soli sinceri ai cauzei păcii și prieteniei între popoare. „Pacea și prietenia între toate popoarele, reafirma tovarășul N. S. Hrușciov în interviul acordat zilele trecute ziarului britanic „Daily Express", constituie un țel atît de nobil încît nu trebuie să ne cruțăm eforturile pentru realizarea lui". Țelul acesta l-a slujit și îl slujește întreaga politică a Uniunii Sovietice și a celorlalte state ale lagărului socialist.

La actuala sesiune a O.N.U., alături de delegațiile celorlalte țări socialiste, de delegațiile tuturor țărilor iubitoare de pace, delegația țării noastre, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, va susține cu elan și strălucire cauza dezarmării, a păcii, a prieteniei între popoare. Poporul nostru este din toată inima alături de solii păcii, urîndu-le deplin succes în greaua și nobila lor misiune.

Din Uniunea Sovietică

Organizația intercolhoznică de construcții

M. Șulenin

Prohorovka. Cît de tragică a fost în timpul războiului soarta acestui sat din raionul renumitului „Arc al Kurskului". Peste grădinile lui înfloritoare și peste cîmpiile roditoare au fost azvîrlite atunci mii de tone de bombe nimicitoare. Mii de tancuri au intrat aici în luptă îndîrjită. Hitleriștii denumeau raionul Prohorovka, zona morții. După război, de acest sat, de existența lui de odinioară îți aminteau doar grămezile de dărîmături...

Astăzi satul arată și mai frumos ca înainte de război.

Multe lucruri noi, interesante, s-au înfăptuit și în alte sate ale regiunii Belgorod. Astfel din an în an devine mai frumos străvechiul sat Borisovka. În înfățișarea lui apar tot mai des înnoiri care te bucură. Aici se construiesc în fiecare an zeci de case noi. Anul trecut numai în raionul Borisovka au sărbătorit mutarea în case noi 1.080 de familii. Iar acțiunea de construire a noi locuințe este în plină desfășurare.

Să se construiască! Lucrul acesta a devenit o cerință esențială pentru toate colhozurile. Însă rezolvarea problemelor actuale legate de construcții nu mai poate fi pusă numai în sarcina fiecărui colhoz în parte. Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a remarcat la timp acest lucru și a recomandat să se creeze organizații intercolhoznice de construcții, întreprinderi pentru producția materialelor de construcții. Aceste recomandări au avut un larg ecou în rîndurile colhoznicilor.

Vîrsta organizației intercolhoznice de construcții din Borisovka este de trei ani. În acest răstimp scurt ea a devenit una dintre cele mai importante întreprinderi din raion, a construit zeci de clădiri pentru întreprinderi, case de locuit, cluburi, magazine, băi, școli.

Pentru înfăptuirea marilor sarcini care se pun în domeniul construcțiilor este nevoie nu numai de bani și forță de muncă, ci și de materiale. Numai organizația intercolhoznică de construcții din Borisovka, de pildă, are nevoie anual de cîteva milioane de cărămizi, mii de metri cubi de piatră, mult lemn de construcție material pentru acoperiș. Să te bazezi pe faptul că toate acestea ți le va repartiza statul de bună seamă nu se poate. De aceea, aici sînt folosite pe scară largă materiale din resurse locale pentru confecționarea de chirpici și blocuri de zgură, inele de beton armat pentru fîntîni, pentru blocurile de la ferestre și uși etc.

Organizația intercolhoznică de construcții a cumpărat de la colhozuri cinci fabrici de cărămidă cu o capacitate de 300 mii de chirpici pe an. Fabricile au fost reparate, lărgite, mecanizate și în prezent ele produc deja două milioane chirpici pe an. Veniturile realizate din fabricile de cărămidă au dat posibilitatea creării unor cariere proprii, construirii unui atelier de tîmplărie, însușirii noii tehnici în domeniul construcțiilor.

In momentul de față organizația intercolhoznică din Borisovka este o unitate de producție puternică. Ea are o solidă bază industrială.

Organizația intercolhoznică de consturcții a devenit cea mai populară organizație de construcții din raion. Ea se ocupă de ridicarea tuturor construcțiilor rurale: case de locuit, orășele pentru crescătorii de vite și ferme, poduri, clădiri de tip social-cultural. Conducătorii colhozurilor văd în noua organizație de construcții un antreprenor convenabil și încheie bucuroși contracte cu ea pentru construirea noilor obiective.

Pe SCURT

● Agenția Associated Press a anunțat că încercarea forțelor aeriene militare ale S.U.A. de a lansa la 15 septembrie o rachetă Atlas a eșuat deoarece motoarele rachetei nu au funcționat. În momentul lansării a izbucnit o flacără, dar racheta a rămas pe rampa de lansare.

● Guvernul cuban a naționalizat toate băncile americane din Cuba. După cum subliniază agenția Associated Press, activitatea acestor bănci constituia în ultimele luni o frînă în dezvoltarea economiei cubane, datorită unor acțiuni dușmănoase a patronilor acestor bănci.

Urgentarea recoltatului pe terenurile destinate însămînțării grîului

(Urmare din pag. 1-a)

tuarea însămînțării. Grînele de înaltă productivitate pe care le vom însămînța în acest an pe suprafețe întinse pretind un agrofond superior. De aceea se cere, între altele, fertilizarea terenurilor cu cantități masive de îngrășăminte naturale și chimice.

Stadiul de maturitate a culturilor tîrzii cît și capacitatea de lucru existentă în raioane ne arată că terenurile destinate însămînțărilor de toamnă pot fi eliberate la vreme și pregătite într-un timp scurt care să permită efectuarea însămînțărilor în epoca optimă.

Acolo unde se constată totuși că nu-i posibilă eliberarea la timp de culturi tîrzii a suprafețelor necesare, să se pregătească din vreme terenuri pentru însămînțări în miriști.

În afară de pregătirea terenurilor — îndeosebi a arării și fertilizării lor — mai este necesar ca în acest timp să fie urgentate și alte lucrări de care depinde buna desfășurare a însămînțărilor. Așa, de pildă, trebuie urgentat schimbul de semințe. Pregătirea semințelor trebuie terminată cît mai urgent. Deci trebuie completat și terminat schimbul de semințe în următoarele cîteva zile. Intovărășirile agricole care lucrează în comun pot schimba în condițiile cunoscute grîul din soiurile comune cu grîu din soiuri de înaltă productivitate.

Grăbind ritmul recoltării culturilor tîrzii și al pregătirii pentru însămînțări a terenurilor eliberate, însămînțînd în perioada optimă, în condiții agrotehnice superioare, grîu de productivitate ridicată, gospodăriile de stat și colective și întovărășirile agricole vor pune în zilele ce urmează bazele unei producții mari de grîu în anul 1961.

CARNET EXTERN

PREȚUL UNEI POLITICI GREȘITE

De curînd, în Franța au avut loc mari manifestații ale țăranilor împotriva politicii agrare a guvernului. La Perpignan, Toulouse, Bordeaux, Orleans, Rhone și în multe alte localități, producătorii agricoli au dezbătut în cadrul unor manifestații viguroase măsurile luate în defavoarea lor de către guvern în ce privește prețul grîului și al celorlalte cereale din recolta anului 1960.

De asemenea, mii de țărani care se ocupă cu pomicultura și legumicultura au luat atitudine hotărîtă împotriva masivelor importuri hotărîte de guvern. In localitatea Marmande, la o astfel de adunare au luat parte 2000 de țărani muncitori. Un număr tot atît de mare de producători au manifestat la Chateaurenard.

Totodată, mii de crescători de animale s-au întrunit pentru a protesta împotriva faptului că fără să fie nevoie, ba dimpotrivă, în Franta vor fi importate pînă la 31 decembrie 1960, încă 16.000 de tone de carne, în afară de cele 20.000 de tone importate pînă acum în acest an.

După cum subliniază ziarul „La Terre", situația deja foarte grea a țăranilor francezi cu gospodării mici și mijlocii s-a agravat și mai mult, în ultima vreme. Prețul de cumpărare a animalelor de la producători ca și al legumelor și fructelor a scăzut, în vreme ce marii comercianți au urcat prețul de vînzare al produselor respective subțiind astfel punga oamenilor muncii din Franța.

La protestele producătorilor, guvernul a venit cu scuza că scăderea prețului de achiziții la legume ar fi chipurile rezultatul unui aflux de produse, ca urmare a unei recolte... precoce. Cît privește carnea, ar fi vorba de o creștere neprevăzută a stocurilor...

Bineînțeles, că nici cel mai neștiutor țăran francez n-a dat crezare unor astfel de argumente. Adevărul e că între evoluția situației prețurilor produselor agricole și declarațiile guvernului că prevederile „Pieții comune" vor fi neapărat puse în aplicare, există o strînsă legătură. (După cum se știe, „Piata Comună" este o alianță a marilor monopoluri din 7 țări vest-europene, înjghebată în scopul exercitării de presiuni economice și a exploatării maselor populare prin menținerea de prețuri ridicate, în țările respective). Astfel, numai în cursul ultimei luni, ca urmare a acordului „Pieței comune" au fost importate din Italia 1.500 de tone de roșii, deși producătorii francezi puteau acoperi ei înșiși prea bine nevoile interne.

Iată cauza scăderii prețurilor de achiziții la legume în Franța, cauza ruinării a mii de producători care n-au mai putut acoperi măcar cheltuielile de investiții, cu sumele obținute din „vînzarea" produselor.

Cît privește prețul de achiziție al animalelor, situația a devenit și mai critică. Germania de Vest — deși importatoare de carne — a refuzat să primească această marfă din Franța. Dimpotrivă, potrivit prevederilor „Pieței comune" ea exportă în Franța carne de cea mai proastă calitate, din cea pe care o primește din diferite țări în schimbul produselor sale industriale. Aceste importuri care i-au scandalizat pur și simplu pe producătorii francezi își urmează cursul, cu toate protestele lor împotriva scăderii prețului de achiziții la animalele vîndute.

„Aplicăm tratatul de la Roma" (adică tratatul „Pieței comune") — a răspuns guvernul la cererile crescătorilor francezi de animale. Aceasta înseamnă că cele 16.000 de tone de carne prevăzute a fi importate din străinătate vor sosi totuși în Franța...

In acest fel, interesele politicii greșite dusă de guvernul francez trec peste ale maselor țărănești din Franța. Acestea se zbat în greutăți din ce în ce mai mari, mulți țărani sînt siliți să lichideze gospodăriile de la sate și să-și caute de lucru la orașe.

Ce trebuie făcut? se întreabă ziarul „La Terre" care relatează cele de mai sus. Să fie abandonată această politică, să se renunțe la clauzele „Pieței comune" care îneacă pur și simplu economia franceză, să se facă comerț cu toate țările, pe baza interesului reciproc.

Aceste schimbări pot să fie impuse de către largile mișcări ale țărănimii din Franța.

AL. ION

Franz Kohler și-a salvat averea

(SCHIȚĂ)

— Să mă ierți dragă Franz că te deranjez la această oră tîrzie din noapte. Însă mîine dis-de-dimineață toată lumea trebuie să fie la primărie. De la orele opt seara umblu cu invitațiile astea și mai am încă destule de împărțit. Dar de ce mă lași cu mîna întinsă?

Franz luă în silă petecul acela de hîrtie și semnă în condica de primire.

— Noapte bună Franz! Și nu mai fi necăjit. Legea-i lege și n-avem încotro!

— Noapte bună domnule Schmidt. Într-adevăr, legea-i lege, dar aici la noi mai mult fără de-legea este lege.

★

Țăranul Franz Kohler locuia pînă acum cîtva timp într-o comună aflată în Republica Federală Germană. Adică în acea parte a Germaniei în care, sub oblăduirea guvernelor american, englez și francez, foștii criminali hitleriști, scăpați de ștreang, și-apoi iertați de dumnealor, cocoțați în posturi de conducere, ațîță, provoacă, la un nou război..

Averea lui Franz Kohler era alcătuită din două hectare de pămînt arabil, o vacă, un cal, un plug și o căsuță mică bătrînească. Și tocmai pe locurile unde se află pămîntul lui Franz americanii vor să facă un nou aeroport.

Dar cîte n-a avut de pătimit Franz și ceilalți ca el de pe urma fărădelegilor săvîrșite de trupele americane. Anul trecut, cînd grîul abia dase în pîrgă, șenilele tancurilor americane în manevră au trecut peste bucate, amestecîndu-le una cu pămîntul.

In urmă cu alți cîțiva ani, la fel. Iar țăranii care au îndrăznit să protesteze împotriva nedreptăților ce li se fac au fost arestați.

Acum Schmidt, curierul primăriei, i-a adus o invitație care-l obligă să se prezinte mîine dimineață la o „discuție...". Probabil — ca de fiecare dată — primarul o să-nceapă prin a le svîrli vorbe goale: Patriotismul național...! Alianța cu Statele Unite ale Americii...!

Dar țăranii din Germania Federală, încăpută pe mîinile cîrdașilor și urmașilor lui Hitler, sînt sătui de asemenea vorbe!

★

Franz strînse invitația în pumn, o svîrli jos și intră în camera alăturată. Pe patul de lîngă perete dormeau cei doi copii ai lui: Peter și Walter. Doi băieți, unul de douăzeci și celălalt de cincisprezece ani. Peste cîteva luni Peter va trebui să intre în armată. Bundeswehrul... Armata N.A.T.O.-ului...

...Așa au început și atunci în 1933, după venirea lui Hitler... Și tot astfel a fost și în 1914 cînd tatăl lui Franz, bunicul lui Peter și al lui Walter, a fost trimis pe front împotriva rușilor...

Nu! De o sută, de o mie de ori nu! Tatăl i-a murit pe front în 1917, el a fost rănit în încercuirea cumplită de la Stalingrad. A scăpat ca prin minune numai datorită faptului că a căzut prizonier și a fost internat într-un spital, departe spre Celiabinsk.

S-a apropiat de patul unde dormea nevastă-sa, Tilda. Tilda pe care săptămîna trecută un sergent american beat a svîrlit-o cu aripa mașinei în șanț.

— Dormi Tilde?

Femeia a deschis ochii mari.

— Nu, Franz.

— A venit Schmidt de la primărie.

— L-am auzit.

— Ne cheamă mîine...

— O să rămînem iarăși fără pîine...

Au tăcut amîndoi. Rotițele ceasului vechi de pe bufet macină cu indiferență timpul.

— Trebuie să ne hotărîm Tilde. Așa nu mai merge...

— Eu sînt de mult hotărîtă, Franz.

— Și ce facem cu casa, cu pămîntul?

— De mult nu mai sînt ale noastre.

— Ce luăm cu noi?

— Averea noastră cea adevărată: Copiii!

★

Ca și mulți alți țărani muncitori din Republica Federală Germană, Franz Kohler a fugit cu familia lui în Republica Democrată Germană. El a fost repartizat la o unitate agricolă de stat, i s-a dat locuință și are salariu bun. Peter a intrat la o școală tehnică. Vrea să se facă mecanic de tractoare. Walter își continuă, ca bursier, studiile.

Intr-adevăr, abia acum Franz Kohler își dă seama nu numai că a reușit să-și salveze tot ce avea mai de preț. Dar că această adevărată avere a dat-o spre păstrare în cele mai bune și mai cinstite mîini: în mîinile poporului care în Republica Democrată Germană construiește socialismul.

MARIA ARSENE

Cum a obținut G.A.S. Dragalina 3150 kg grîu la ha. pe 3755 ha

(Urmare din pag. 1-a)

prețului de cost al tonei de grîu și prin livrarea către stat a unei producții de cea mai bună calitate, un beneficiu de 8.500.000 lei. Colectivul de muncă al gospodăriei va munci cu entuziasm pentru a îndeplini și depăși prevederile directivelor celui de al III-lea Congres al P.M.R. privitoare la producția de grîu, astfel încît să contribuie din plin la formarea fondului central al statului, la aprovizionarea poporului muncitor, cu produse agricole în cantități cît mai mari. In noua mea calitate de director al trustului Gostat București adresez cu acest prilej un fierbinte îndemn tuturor colectivelor de muncă din gospodăriile de stat ale regiunii, să urmeze exemplul G.A.S.-ului Dragalina pentru a obține în 1960 producții cît mai bogate de grîu, cu un preț de cost cît mai redus.

AL. RAICU

SPORT

Crosul de masă „Să înîmpinăm 7 Noiembrie"

În curînd se va da „startul" în tradiționala competiție de masă crosul „Să întîmpinăm 7 Noiembrie". Din nou terenurile de sport, ulițele satelor și ale comunelor, parcurile și șoselele vor cunoaște freamătul și entuziasmul întrecerilor din cadrul acestei populare competiții sportive, care antrenează an de an un număr tot mai mare de tineri și tinere. Din nou vom avea prilejul să urmărim dispute pasionante, după care, cei mai buni concurenți vor fi răsplătiți cu premii, cu diplome și cu insigne de campioni.

Programul întrecerilor crosului de masă „Să întîmpinăm 7 Noiembrie" din acest an cuprinde, pentru concurenții de la sate, următoarele probe: 400 m. (junioare), 800 m. (juniori) 800 m. (senioare) și 1000 m. (seniori).

Concursul se desfășoară în două etape: etapa pe asociații sportive și pe comune, care se încheie la 23 octombrie, — și etapa finală pe centre de comune, care se va desfășura la 6 noiembrie.

La etapa a doua, asociațiile sportive se prezintă cu echipe selecționate din cei mai buni concurenți de la prima etapă.

Echipele vor fi formate din 6 concurenți, atît la juniori cît și la seniori. In clasament contează primii 4 reprezentanți ai asociației sportive respective. Rezultatele se stabilesc astfel: pentru concurentul clasat pe primul loc se acordă 1 punct, pentru cel clasat pe locul 2: 2 puncte, locul 3: 3 puncte ș.a.m.d. Echipa care acumulează cel mai mic număr de puncte va fi declarată învingătoare.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București. telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".